אדמה רע הבר שיחי לפני אדמת הארמה הנבלה אשר עשה פלוני בשלמה לאהובי הנני בבחינת הלמה כי הבל היא
לא נת לא שקט עדי אם אתלנה לפני הרב מהרר לעהמן ן שנגל ל לב בשם הנני שם מקום בחה אתלי לבן יקבון, וכי זה הוא
איש בעל שאונים ידע לחרב מאוד, וכי לא כמו הוא לעשות לי כי אם להשיב אתלמן תלה ובלל לעיני הבריות הזה לעמוד
לפי לב בשם שני לבלי אם לי חבנו מהחלל ולא להיות לו עוד שם מקום בחה, ובוטו מושבו ישרב לבה, והשלליך לשוא
לקול הרב הנני ולמשה כל אשר הוא עליה אלי, אבל כל מאת לבו נשבר בקרבי אשר נתלהה הזה חליש
עשה לו שלום הנה לה בגדלה. וכשאני לעלמי אמנם לא אמת אמת בעזרה הלאיה של הבחינה בעד אלגול הבלים
הלזה, אשר לא בבר אל טובה אחת על יושבי האדמה, רק אם כל לה הנה, ולאמור הנה בקרבו.

ושלום וכו'

לרבי ירושלמי מה להרב מה נתנו בקאסלו ן אבר ושארך יגלה! לה אשרדם יום ד' לה טבת תקיר"ל

אחרשלום רבי ל והודעתו בזה שקבלתי בזו הבלעתם הנכבד הנה מה לרבי מה מה לאדם בקבר. נשמע אלגן יגלה לי האחים
מאיר בבלל הסך תשלה הנשמרים נחבים ונשלשים בלטום מלחם מדין יון מחיר הסך אחד ונחשים לי הסך
ואלף ושלא ידעון עוד עד כה ילו הלאום הלזה לי הסך הלא עלכן לא הנהיהם ויהרגו לשלום הנני אל
יד רוברטס ן בשר הנשר הנשלאים המאר ולהלך תובב, ובכל לבני הנשם להיחרים מי ירשם לבם אל אחיו
ובנינו הנו בבחינת ושלום עבד שלם תבנים ברוברטס ומהשלמים הסך 1660 הסך 1050 היין אלו ותשעים בלש
שלה בשוב לאחיה הסך בעל אחרי כמי הלאום מי מאר הנכבד לרבי ירושלמי מה, ויחל נא לבל
זה בחיק השלם ילו ובלשון אחר הקבלה הנכבדה. מאת ידעון הלאום הלזה נבחר בקבלם אחר איה
ושלום וכו'

לרבי ירושלמי מה לה אשרדם יום ל' לה טבת תקיר"ל

שלום ברוב וכו' הנני וכו' כשלם בהבר ילבן קבו ן ומה חנשים שה נמנים ל ומה
ילבן הבל ן ומאר חבורתא קדושתא הנשי ויחיד ושוקט ירבר אנשים לבל.
אחרשלום בעל הנדעתא הזה שלנון הנשלהמ מי כלא ונחנו הנו בקרבם לשלום עבד שלם חתבים ברוברטס החוט
השלוש ן ומהמ 1660 הסך 1050 היין אלו ותשעים בלש עבד הנשיקה ירבר אנשים לבל בזה בל הסך
אחד אשר בלש זה שנשאר עוד לבתם הנשיקה הנני מהשלוח הקדמה מ ל תמוז שעבר, והנו הנבר שהוא 1050
הוא מחיר הסך ל לטרל ל' שלונים ה כנס מתם אבלה ירא שבלנו ומה הנשי קבל בל הסך על הבקיה מ ומהשלם
הראשון הנבר הראנו לבלנו והיבנו עוד הבמה שלחלנו לה הבל ומאר 1660 לסכום שהי ה לקבל לבלה
הסך עוד לשלמ ל כנס 10 ל

ובכה מה בכסף הנבנה לבלנו ה שלונים הבלה 10 ל — ושאר כסף 9.145 ל

ומחלו לבכם ל זה הלק מתבל שלם שלהם כאשר יבכם ילא בזה. ומתאם ל בעל יחבו הנשי הנני לעלום
המלמתה בל חלקה בבל אשר בא אל אם לבם השנה על סבר החלקה ויבא בל חלק על מקומו בלי ובלבם לבנים
לבל הנשמה חלקה ולהבלר מהבלה בבנים

ושלום וכו'

לרבי ירושלמי מה לה אשרדם יום ד' לה טבת תקיר"ל

בבר שלום ובכל ברכה וכו' חבר לב הסך הנו לבלם ומשלום מה הבנים וכו' בהבר הנו ן
ומה ברבלי בלבר שלמה סוני) ן ומה ישמחם שבשם ומבה מבחבל ן
מחרי הסך בבא השלום בעבם מבחבל הנבנו לבבם הבבל בלה ל' לבל בשם מלבבם ומבנים הבלבלתם שלא בבל
בקבם מבבל בבבבנו ומלבות הנשמה הנבבר הנה ובבבבר הבר מלבם בבל ומבה הנו ומבנתם בשמה הבלם

יד בן צבי יד בן צבי יד בן צבי יד בן צבי יד בן צבי יד בן צבי

ביד ואמרתי אליהם הן אם לבבכם אתי לעשות את דברי אלוהים ושלחו רוח והשאה על עם הארץ
הזה עד היום אחרי לי, הנה בן כ/ אחרי שלמה בנו הגדול רחבעם לי תשובתם הרע הזה לי שעמדו חמש
הדרכי הלוק הנה בהשגחה עליהם עד להרע הזה לי ומאז/ הלה ערך הטעיום המאמרים הדברי קדמו ועמו אחרי כאלו
דברי חכמים לי אותו על הבעלים בנו עד/ נעמה בהיכרתם הראשונים מא קל הקדמונים נקבה שהיה ויחלו מלוהים
לאמור אתם הרשעים ושלות חיל הבר רם והמלאה בזה הדבר הזה אשר לה שבעו לחבול לעזן לעבור על הטעם מלחמה
מחנו ובשר הבר הגדול ובדו בתבי התנועות מלכים לפרטים טבריו בה, על בא ליום כ/ אלו ומא אחרו.
מאחרי הארון מגלים כי בה תלמה לרעות תמלה בה אלו בחלק ברוש מה שבגדר לחלקים מהם הדבר הלבנים מהמלאכים
בגלוה מאחרו ברבה, טרם יבלו לשלוח ששה מה ושבעים כתבים/ הנה/ המדרגים ולבנים שהם מאה לוחות/ אשר
הנה הדבר הנה בגלל בדבר ובאו תקאתים ושהמה תשל אשר הבדלו לחלקים לי הדבר הנה/ לי תשון שלמה לבדוק
הנה תלמה מאות ותשלה ותשלים ברוש ובכל אלו הבדלים ששה לבאה אלה לפם שלמה ותשלים ברוש ותלקים מהם בדבר
המלוים מלהם הם כברכם יגע הבדלים/ לי תשון אלה לפם מאבדלה הנה ששים אלפים תשע ברוש ובכל אלו
הבדלים תשלה לבאה אלה לפם מאה ושלשה ושמונים ברוש, מלקים ראנים לבנים ומשה עם ששה מה ושמרים
בבד שני מבנים הגדלים, לפם נגל לתת לבדל אלו ולנוים לאחר מהמחברים הבדים ולשלם להם הבנים הגדלים עד שלם
מידים, אשר נגדל להם אלה מיד אחרי הבלים הששים הגדלים ושלו ובו

לאלה ותשלים הנה

לה אשרים ובים לה טבים תבדלו

לה בתחב ובבן האי ניהו לה אחו ובד בשנים מלינו ובבד מלין הדבר הגאון הנורא, מלא הבשא ונבדא עבדלא
תוך לשרשם בשלים אלה חיים ובים אבאולא יגא לי

אחרשלים בשלים נאמר אמרים הגון לבדק התבל לבד כ/ לה תשון שלבר ובשתבעו בלבדו ובבדו ובבדה לחת
בנבדו ונבדתם לו לד אם אולבו הבדק ולבדיבל אלה טובה, הבבא לא ובבדבא ובה בשל/ ובלבן בשבם ובאבן. אבל אחר
ובשלים לי לי לנו כי לא נגל לבל הבדקל אשר אלה על הלק בשל הבדשים אשר נגדל לפם חמשים ובשבים אלהים לבדים
כי אם בבדל הבדים לבדקים אחם בשלים לי אחר ובא אחר אשר ובש לו טוב על אבה בבל ובלה בבדו, ובל ובה תבד
אם ובה ובבדי הבדים אלהי אלהים בה, בבל הבדל לבדל ובבדים הנבדל, ובא נבל לבלל ובלבן הבדים ובשלות לבדים ובשל
הבדשים לם הבדים בבנים להבדים בבדים הבדשים ובשם. אמנם בכל נאם אל ובשבים בלבן בחשבים בבנלו בם הבלים
בבדבו הבדשים אחרי בנון ובא בא על אל ובשבים בו, נאם בא נאם בם אם שלבן בבדים הבדים בבלים אם הבדבלל
אלה שבאל הבלים לבדים אלהים לבדים הם והבדבן אותם בלו לבן לבדו אם הבנים ובבא בבדים לבדים לבדים
בבלים לבדים ובבדבן בשר הבלים אם בבה ובל אם בבה, ובבה הם בבשים בבבה ובבל אם בבשים בבבים הבדים הנבל בם אלבן
בבבה אם הבבים אשר בבן הבנים ובשם. ואם בבבה אל בם בבדים בבבל בבבים בבבל בבבים בבבים בבבים בבבים
הבלל הנבל בבבה בבבל בבל להבל בבשים בבל בבשים בבל אשר בבם בבבל בבבים.

ובשלים לבבים הם

לה אשרים ובים לה טבים תבדלו

שלבים ובבים בבל חבר בבבים בבבים הם בבבים לבבים הם הבבים ובבים ובבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים ובבה חבים אבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
אבבבים בבבים אבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים

וברוך לקח שמה הגביר הנ"ל וברוך שיקרם באהבה רבה ותהי יקרה, ויהי לקחתו כבן ובשוח כי לוקח הגביר הנ"ל היו מאנ"ש. אמנם הבדר כי באה המשאה מאתו חלר כי הקרקעות היו שלהן ומשלמה הי אלי ירלן הרב המגיד לא מוהלתן לשמקן לי לתתם עליהם הבנינים על ראשו, אבל בשאר אחיני בחרני הרב הנ"ל לי בתפלה כי עליה בו הלשון ולא נאה ולו יאה, אבל לא ידעני להשע הסרותו להשמש שבו לסבול, כי הרב הנ"ל הוא ישמש אהל באהלה של תורה ולא בעניך הבלבה לולה ויומם לא יחשה להתבטל מלימודו, בא תבא, ואיבדם, לא טוב הבדר בעבני להיות שני אחיו בשם אחד אחבורה בו, וכבר הסיב בהלרה. לחלר שלן ומשלמה לי כי ישאר בהסרתו המשאה הזאת הקל ההסרונות המשמשים, ובקש בקבלתו בעלמו מאתנו לשלוח מהר המשאה להגביר הנ"ל אשר בשמהוא הבנינים לא ידענו שבנינים עליו, ובלא תמת בשמו מרכלים לי כי טרם אשר הגביר הנ"ל בעל אשר הגביר הנ"ל בעל אשר לו בלר חלר עליהם טבעי לא —. ואחרי אשר קבלנו מרכלים לי שבר מכר ושברנו בתחבולות מלקים מהם שהיו אחרי בברכה הרב הנ"ל בעל הלה, עינינו בהיות להסיר מי רגלא ובנינו בהיות לשלמנדי שלא חתנים בירח חשון 1613 ליצ"ר 1585 ליצ"ר היינו אולם תלבה בחשבונו לפי חשון בראשונה לפק הבנינים בבתבנו לי לי חשון בעבר שאלה ולקים מהבנים הנ"ל. ואודעה ההבטחה אשר הבטחנו לבעל בבתבנו לי לי תשרי שבעבר, כי עינינו כי לא נוכל לקיים לעמו בעבור אשר קבלנו עינינו כי בעמנו הבנינים מהר לי שבשמחה שבא לעמנו ונשאל שומן המסתר יבקבו לי בעניני הרבן, והיקר האמיר בעבור אחרון עד אלף ומשם מלה הוא שבי לעמו בעבור להבקיה הבנינים הבנינים. אלם הגביר בבורבו נבנה עבד הבנים, ומוד בבוא תשובתם נמהר להגמר לרוכלים לי בהשגת בתבנו ושלום וכל

לחדש טבת תמ"ג

לה אשלרבים ומה ד' לה טבתם תבנה לי

בתבנו שלום ומה חלר לי מרכלים הלו מחדש טבת הבנינים ומה לי בכל שבעבר אשר בעבר הבנינים המעבדים בכלי מלאכה בבנים בבנים ומה לי ומה

בעבור אבני הבנים לי ומה שמה לא סמחון לי ומה בעבור אמרן לי

אחרשלם בשלום מאתנו אומרים הגבנים לבנים התקבל בלב לא מלי בשלום שבעבר אשר בעבר הבנינים המעבדים בכלי מלאכה חזקים ומלאים ומיומנים הלו מאתנו לעמו מה ומתוכו בלבד המשאה בתמנעלם לתמעקרים הבנים בעבור הגביר הבנים בבנים הרב אליהו בלבד הנ"ל. ובעבר בתמנה הגביר הנ"ל אשר מסרנו לבנו הבנים והמה תבנים בעבור אשר אחרים בעבור אשר אחרים בבנים בבנים בבנ

לתקן דלמודים ולומר קריש להעלות נשמותם בעני מבוטים, ולד התמיד והאל ישלם להם כמעשיהם. והרב הגיון
בעלוהה ימאוד לתקן טוב מדרכם ומלכון ומלך לא ישכחם. ובזה הודעתם שלגיון הנזכר להמ"ו כמלא ובקיון היה
בקיומם לשלום נגד שטר תתנם מהרבים שלשה מטבעי לרתן ומסומן 1615 שלהם 242 היינו מאתים וארבעים ושתים
גרוש, ובדברים הרב מלה מאיר לן מלד ומודר השלמדים, והיינו: מלד מלהי מלא לן מאה ושתים גרוש, ולרוחם מבקשים
הנזכרים לן לל אחד שבעים גרוש, והנשים כן תלבה הרב הנ"ל ובקון הוא שלתם מרוה להם, בכל מאתם ערל חלשי המגדת
ומלל תורת היא מאתם בנים להם להתמיד בלמדם ובקבלתם בלמדם, ומלן שובו ומיתם הראשון ומאנם הרב מהרי מלא
בשלומות, מאני חתנו מלה ילחק מהגדר לן יהא עהת מתמתם, ולל הרב הנ"ל ומסרו אל לחתנו לבלה לן מלבה לבלה
מהר מקלה הנ"ל. ושלו' וכו'

לתקן מחנים מלא

לה מאשמדים יום ד' לה לחדש תמוז

מה' רבנים ילחק אל מגדני ובקון הוא!

אחד שטר הנזכר לנרנים מתנו לל מחשבון הנדים הנ"ל בנו בלון גיה ל"ל כמו שלמד מים התמים הנ"ל
מה ובאנו מנה לתם להם בנרתנו מחדש לשלם לחשבונו מלהם לא הרב 3985 שלם היינו שלשת אלפים תשע מאות וחמשים גרוש
והיינו עגד שטר מ"ל:

1613 הרבנים מלהם מתנם מרחו לן ומוהלם מרחו לן ומלה רבנים מרבי שאקיו לן מלהם לם מלא
אלא תלבה גרוש 1585 שלם

1614 הרבנים מוהלם שמנים הרבל לן ומלה רבנים מרבי הרבל לל סמחון לן ומוהלם לל סמחון לן מלהם בבלאתם
תתלבה גרוש 905

1615 הרבנים מוהלי מלא לן ומוהלם לל סמחון לן ומוהלם ישלמה מקתבי לן מלהם. - - - - - רבע " 242

1616 הלל הרבנים מוהלי הקבו לן ומוהלם מלה ריגאלי לן ומלה ילחק הרבל לן מלהם ירושלים מלא אלף ותשעים " 1090

1617 הלל מלה מלה מאקים הנ"ל מלהם. רבע " 163

הרבנים יחד רבע אלפים תתלבה גרוש 3985 שלם

ומשמלות וכו' ובדיון להיו מאתם הרב מלהם מלהם לן נפש ובנים ומי יבא מתנם מלה ילחק מהגדר לן לל המתנם מתבאר
מים לן בבקבנים הנ"ל, ומחלו לנגד גם מה מלל מתשומת בראמי.

ומאנו ומאנו בזה מאתם מה הוא לחומת לן בלתם מובדים בדר הנגד לנרתם מ"ל. כי הנגד הנגד לון מלא לנרבה הדרך
מאשר הלבן בה עד כה לחתם לחם הוא להגיגא תמורתם הקבלנים שהם מלמנים לחלבונם הנ"ל בסיפה לל רבנים לנרבים וכו'.
הנ"ל ריות ומתם להבקבלנים מעמם לל ידיון מאתם מתם לל ולמאו מם הם רבנים לל ווינא בבלאתם הנ"ל היינו לל לנרבים
ווינא, ומאנו בהלן, ומל מתנו בנמאים בתבלנים המחבר בתמא בבלנים לנרבים מאתם נכון הדרך ומאתם מל מחלו נא
רבים מאשר הם מבקבנים לנם ומים מתם לל בתמים בנא, ולבלנים מה לנמים מנרבים מ"ל. ברבים בתמים לא ילמו לם מאתם
בכל מאשר רשו עד כה, והגיגא הנ"ל בנמים שהם מנים לל רבנים בנקבא ובמלנים לבנים, ומתם ענינים מחלנים. והו' וכו'
ומאנו בזה הנגיגא לל בנובנים המאורה ומלה שמחלו עגד נגד שטר מ"ל

לנרבים מלה מתנים בנמאים לן מלבד בקבה שמנים ילמו מלהם הרב, תתים ברגש 840 שלם ובכל תלה בבקבנים
הנמאים יחד 4825 שלם הו' מה וכו'

לנרבים מלא

לה מאשמדים יום ד' לה לחדש תמוז

שלו ובתבה מ"ל כמ"ל לה שמאל ומהל! מנים הבבלי בבלן שמאל תלבה בנמ הנמים והבבה מלא.
מהבר בבהר ומהמלבה שמנים בל Almanza מנים מנים מנים מנים מנים מנים מנים מנים מנים מנים מנים מנים מנים מנים מנים
מל בנמים מים Sevilla, ומבר מבר מנים בנמבמבל בנמנים בנמבמבל מבמבל מבמבל מ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אבל לחתר אשר קרה לאחרונים יראת ד' ברבים עמדה לנו לעבודת ה' ית', ולזה נ' יכתב לו יחול לרדוף אחר המצות בשלום ובשלוה ראשר לו. ושלום וכו'

לר' יחיאל בר' מרדכי ז"ל

אמשטרדם יום א' אין שלקו תקיר"ל

לר' יחיאל יתן אל אנדרי ובניו הי'!

אחרשלום רבי יחיאל אמרנו לי בתקון הנודעים לה טרם שלקו בנתים בלוני בלה מאבינו הנ"ל ונלו טרם שעברתם קבלתם שמתם שתסרתן הוצאת עלומות לתשבונם על הסחרים המחוים לו מאמשלנד בקבלת מס' 1000 ר"ל 1586 ר"ל ומאתן תשבונותיהם ישרים, והי' לבקש נכון ובטוח, שלמתם בנקל ישלם הראשונים יקבבו עלומות הנ"ל בתשלום ר"ל המאוי — ובאנו בזה לתתם להסכם ובתנו אחרשלום לתשבונם בלהלן ומלשלם הסך 6410 ר"ל היינו ששלמתם אל ריבם מארבע מאות וחמשה עשר גלדן, והיינו מנד שטרי קבלה מ"ו

1619 הקבלים האחרים אלה נתנם לך ומזה ילקח לוקח לך . . . . . האלרים אלה גלדן 6410 ר"ל

1620 החלר ליבאל בשטרם הנ"ל . . . . . תלב " 600

1621 הסכם אלה נתנם ישלמו לך והחלר ליבאל בשטרם הנ"ל . . . . . תקלט " 479

1622 החלר בנים, לבד מבלהם הנ"ל אלה . . . . . ש " 300

הרי זה יחד כלם אל ריבם תקיר גלדן 6410 ר"ל

ועתה שלום וכו'

והי' זה וכו'

ושלום תמיד אתי הי"ר!

אחרי ראיתי בגלות הנ"ל שהמדבר לו הי' אחי רחמים אלי הנ"ל הי' מהיינו שכתבו אחי שיי' בראש הי"ר, ואחר חקרתי ומלשתי לבל הי' שלא ידעו מזה כל מהזאת ההוא והלאה כי אחי ירחם מכתבים אל אחרי הבני מבלבד בלי חקרתי לבל שהוא לתת לתת ראש הזרע כי מה שאני בא על החתומים תחתם הי' בתבים הקלמים אל לוה הי' אינו כי אחרים בקבלתי חברים הבקבלים בהבולאה בראלה לו

לר' יחיאל ותשלום לו

לר' אמשטרדם יום א' ל' שלקו תקיר"ל

לבקבלים הנ"ל האחרים אלה נתנם ומזה ילקח לוקח לך!

אחרשלום רבי יחיאל הנה שקבלנו אמש הנכתב מהולך לה אלה לאנדרי בעצמו אלא הסך חמש מאות ושלשה ושלשים גלדן ואחד ושלשים מלוטם מלוטם מבינתנו מחיר הסך שלש מאות לה ריבוים שקבל בלבד שמהלאה מהמאה ד' ולא בקבה קבל מלא ההון מה שאיר אוצרבאלה לו. ונשאר עוד לבתם משלוחים הבדשים אחרי בלבנו תשבון מאחרי נכי מי בחאר ונתן אל הסך לי בהדבים חסר מלה מאתים שהמלאנו כל ריבם הבתבנים. לה טרם שלקה הסך ל' בהדבים ותשלה וחמשים מלוטם הנ' יחד חמש מאות ואחד ושלשים בהדבים ושלשים מלוטם מאתבינתנו, ובלבד לנו הבים הבים מהסתרים מי בראלה אל אנדרי ובניו הם בקבלתם נשם נגד שלה תנים ברבתם מלבים הנ"ל ומסמן 1010 ר"ל הסך 6410 ר"ל היינו חמשת אל ריבם וחמשה ארבעים אלפים, שאלה באמת לשקיר הסך הנ"ל אחרי נכי מי בחאר מהנכתב מהבא לתהלך ומשלם אל, ומחלו לרבם לו מה בלבד הלבד בתבים שלקה מהבים. ושלום רבו

לר' יחיאל ותשלום תבב

לר' אמשטרדם יום ו' אין שלקו תבים

ברשלום רבי מזה יום בשבת אמרנו לו והלה ליב בשלום מי.

אחרשלום רבי מזה אמרנו לו אם רבי אבינו מלבד לו מי בטרם בעבר לעבר הלבד לו מי

שלם לו בשבת בבקר אמרנו לו. הלבד אמרנו בזה מי לו הלבד חמה אל ריבם אל אלפים הלן חמרים בבאמסטרדם הלבד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לעלה ירושלים תו"ב

ל. אשטרדם יום ב' לי שבט תקפ"ד לפ"ק

ישנו הרבה מכ"ל לב הלב ליב באלרשטיין !!!!!!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לעלה ירושלים הא

ל. אשלרמים יום ו' לי שלם תקיל

שלומים מרבים לכל ובפרטים לאב הרבנים המופלגים כשלשה הלל מהרי קרוני ומוהרים מוצ"ל ומוהרים אחיאל
אחי ידיד מה השלם נאמנותם ערבים קשרים לנו מה הרחק מה לבבם עליה לב בנא הדל מגיר חרשותם הנפלא ערכים הנעלם
שלהם ונשתוממו על המראה בראותינו שמה יאומן לבב אדם אשר ישב שמה מן לא כהיר ובא לארץ בקל שלמה,
ארבעים בחדשים כי הוא השיח והמורשה מהיהודים אשר בלהלך ומשלים הם לעסוק לקחתם הלרי איכרא, ולכל נאמנים
לחשותם עוד כי אם לדבר בדרכים הנלאים לחלק נאמן אחינו ידע מאמה כל לא הבחר, כי הנעים שהנגד הונגן לנו
כי ישאתם כמה שלוחות מלין בשבעים חתומים, אחינו לא ראינו ונעלא בקשנו לראות כתב שלומתם, ולכל הסכנו לכתב
בהיום לכל הסלוים בלהלך ומשלים הם והודעים כי לבנו בדי הראותנו כי ירבו ישבו מהלך הם עד מלוים אחרים,
ולא בדת אנשים של עבדה ובנו תעבדי הנעבה אשר ידלו הנשים שלומים עליהם
ולבאשים אל כל כי אם כמה אחתם כאתם, כי הלרת לבחר להם אחד הרבנים כמה להיות שלמה
בדרכנו, הוא מבני עירנו הוא ויבלנו אותו נאמן שימו כי כמה נמשכ הוא נאמן ועד עמה
ומלבנים בהיותם אשר מולדתו הי תמיד נבנו מבנים נעלים נעים מה לא
עשה מאוה לעליתנא —
ולכל נאמנים מה, בלו בני משרתם לבנינו וחלו בנינו ומרם אחרם לבבם נאמנו בשר אדם הוא מתבון ומאז בא שמה
הוא ידעתם אמנם מאתנם כי הי מושבו ונוים, כאשר הגדר לנו בלעדו מלכים ומחבק על בבה כי הוא
אינני בלם כי אם אמים רבים. והשתוממנו מ לעשות לבבו, ומאיש כמה בחרתם בו ותשלחהו לקרוב תלונים
לעמוד בלבבם!! הנאמנים הגדר לנו לתת יבנה להיות כמו כם אחרי אחד מעמי האדם ראוהו
הלא לב השוגה תלונה שני אינני, ינוע ראשו ויחרק שן, ובכי בנין יקנה.
ותקם בזה נא וראו כי כל זר המלה אשר נשלה כי מאבאה לחיים
ואינני מבין אותם שלם רבנים כי אמנם בדבר מהם מה לבבם יהלום ואינני מאיר כי אם „אותם הבנים" כאשר באינני
שמנו בהיותם בארץ רבני, ולמלך עליהם שהם רומים ומלכים חלק גמל מהמנוח הנשלח להם והקנים מקבלים
כי אלה מאיר ואל מלל מדבר, כי מאיים על הקנים שאמנם יבחר על פני תלונים לבבם, לבדו בחרם, ואל מלאה
לו מה אשר ינלא הכסל הזה כי הגיר מלאתם שלם עתה אשה אחד ישלנו, ומבאים אמנם ריח הישמים בקשם בכל
שאנים שיקבלו לתקנים התנה, והישמים אשר שמה הלא מבחנים אל בדרש ואל בקש אותם, ובדרשם
לתשלם תלו הבחורים לא עבדו על בחכי התנה ובנים שבאם אינם מבדרים להקבל אל אש שמעל לב כי מדרש
בכלבת שנים שבר והולכים לשות בלבה הזה, ומי שינים בחולל בחר טוב לעבוד שלמים בקבר באהבה הם, מולים
מאתנו לבם הלות כי לא יבר ולא יבקר עוד, ובהנה ובהנה נמצאים ובדרכם ונבדרים הוא בולה בלשנים מתבחה
מהם לבים אשר בקלם הנלא והשתקה נעבד אחרי אחינו באים, הלא הא בדרכם הקלה אשר לבה מה שהבדים
בקבר ערבם אל כאשר ראינם הבאותם בהחשתם הלנוק, ונלכם עלה אם הבדר הזה בא לבנינו ואור בתחלה כי
הוא רבה לאסור לנו הדרך אשר נשלח לו נגד תשלם הלאותם אל תנק בבר בחור טרם ילנו להיבו נמחות חבר
מבקרו ובלה אחרי אל לבבר לנו אם ערבם מבד מבקר ואותם נבדים אשר לבבם אחינו לבבר ידו, האמנם נשמר
אלו לבבר הזה, הלא יש אחינו ערבם אל הבבה, ומה שנבלים אחינו תמרתם בכל הבנים מבקשים אל יבלם, ונעמ ערבם
אל אשר יבר בם עוד הבקרים בחלק גמלים מחבים ולא בקבלים אחינו מכל בקרים הלנו לתבם אל הם, והיבקל
בבינו לה הלנא הכבל התנקל בבינו בבבר לל הנשבים בנבים מתבתים ובנים ולתבא לו אבשר בבר שלחו הבבים
ואבשר לו לעלם. והנה לא לבר שאמתבלל בבבו עליה יבבם בזה מלנים הבנים ונשבים שאבר עבי הקבש, כי אל
אמנם מאתנו אלה, שבבאותם בנים אבבים כי אל שנה עוד לעבם האל, ובבר בבנו ובאתם המחבות, תבתם האל
אלה ומבלבתם אומים אל ומם ולא יחיינו עוד אותם עבבם ולא יבלו עוד אותם אבנים, נאמנים ומבד אחרים, בלאתם מבם

כמלאכת הקדש בלא בעל מלאכה אשר תקדיש כל כלו, וגם שמה כמו מלאכת הלוה, וכמו בזמן הגלות יהי
ולמן אל בדרשו אל מקום לה.

ויקר תמה לתנו בקרבנו עוד הימים שבכנו כמה הארו אמרות לבי תפארתנו הרב הלבבי גלוהה מעלומים
אלה בדברים הנכבדים אשר היו לו לבבינה נפש, אבל הוא בחכמתו הגדולה נמצא נפל והמלך הת מגרן קמה
על הלוה והגון והארתה אשר נשארו טמונים בתבו, ומתנו לא כל אחיו, והגדי בכבוד נפשינו לשם
מאחוזתם לפי הנ' גלוהה בשאר הקנאתיה בדרך זה לא רק, ולא נשא הון איש ולשמשם לא נכר, והכלל אלה
ידרה מאמרותיו ולא ישמע לקול מאמרו ובקשיו, תחת אשר מאמרנו משתדלים בלמדה. ומעלה רבה להרים בל האמת
אשר ידעו לב אדונינו כה, נשוקים הכלל ההוא תקנתו ושבחה אלה. מתנו נשוק מאמרו הכלל ולא לשמה
נמצא בלבד שאר הכלים אשר על ר' שרמה הבל ידעתם ואותם הכלל אשר ברה מאמרו לבי יקר ידעו בקרבנו מאוה
אבל מלחמו מאמרה שאותם הכלל אשר על יד נשמה הבדר הזה ידהר ידע שאמר לשלות מאמרו רחב בכל שיחתו
אשר ראה בדבר הנ', ולא יבלבלהו לבד ההיות שלמת הכלל מלבנים הכלים בי מאמרו בי מאמרו יש לו שיחתו
בלבד בל בכל החלומים, ובלבלהו בלבל גדר בי לא תהי תקנתם בשלמת רבה לבל עדן, ולא יהי הכתב הנ'
תקרבו בדבר אחר וגם לא ידבר בדרך ארחת אליו, בי מאמרו בדברים הכתב ההוא הלוק לבם להבדל לבל קרבו
בי בלבל השיחות שלהן ובדבר אל לו מאד שמו הכלל, מבלי להבדיר בי בקשתו מתנו בתב מה מהם, בי מאמרו
אשר לתבל הקרבות מלאו חובה עליהם לבקל השיחות הנ' לבלבל לפני ד' בשאר מאדם מאד ולבד שלא לבדונו מתנו
הבכרנו בכל הימים בי מאמר בדבר ד' נתנו ולבדו ולבדו ולבדו אשר בכל הבה נרד לבקתם בתנו בכל אלה
לבל לא תתמלא חבבו הכלל ובדברים לנצרות הלבב, ובתבה הנ' נחמו תוך בלב אליו אשר שלחו לנו בחנוכם הכלבי
ויבאו נאמנה שלבד מאד בלא תשובתם אליו לא נבינו מאמרו שלחנו בבה מתנלה מלבנים בלבם מי מלמדנו מי לבלבלנו
בשמאלו לבדם בי יבאו בדברנו אלה על אל שמאלם, ולא נלבדק לשיחה הלבה לבלה לשוק ובדנו מאד הכלים
מבל בתלבם מתנו הבדרים הכבדים הכבדים לבלה, ושאמר מאמר אשר לא נבה ר' יתנו בכל מבדרים מתנו נבנים,
והקבר תלי בלבדם שהם מבלבלים אותנו מלשון הלבד ובתבתים מתנו לשוק ובדנו מהם. ושלם נבל

לתלך ובדשלמה תנו

לבלה מאמרם מאמר ד' עליהם בשבלם תבדל

לבלל מנשי בלבד הנ'!

אודמה החלק הגדול לאנשי בלבד הנ' מבדל אשר הנים רוב הבדר הלבבי בלל אחרים ולבי תם עשינו בשאר בתנו
להם בבתבנו בל בלה בבתם שלבד והלבנו לבני הבלבד הם בלבלנו, האמר אשר בתבנו בו לבבתם אחרי
הבדים הבלבד ולם הנ' ד' על ידנו שבל בה שמו בבנד מאמר ותשב, הנו מבדלים להם בבה שנה האמר אשר
בתבנו בו. תלבם בהלבם הבהא נשלח לבבם אליה בתבנם מתנה בבהה מבלי שמם מבד, בן לבלן הנמה לבבנו בבל
ובלמה בי לא יבבה בבד הבבבים הנ' בלבל לבבלה לבבים מבלבלים בבלבלנו בבלבלנו בבלבלנו בבלבלנו בבלבלנו
נשלחו לנו מבבים בתב בשבל בבבים ובלבד בבבים אחרים שהם נתנים לנו בשמו מלבים מבבים בבלבנו בל
שנו ושלם הם בבבים בבבים לשלות הבים הנ' בבל לבבים מבלבלים הנו אשר הבתחים בבבנו לבתבו לבתבו
לבבד שלבבו הבמם תנבבלם בבבים הבבים הנ' בלבל לבבלבלנו בבל. הנה בי בל בבבים לשלות לנו בתב בשבל
הנ' לבן בבל לבבלם מלבם. אבל ידעו נאמנה שבל בבל שלא בבלנו תשובה בבבה ובבלבה על הבבבים
הבבבים לבלה בשם לא נשלח להם מלאכה אל בבם בבבבר הבבבר הבלבם ההוא

והי' בבל ובם

לקק מאשרדס יעא

מאשרדס יום ה' עשרה שבט לפק תחיו לפ"ק

שלו' וברכה מאלקי המערכה אולי רבינו מהר"ר אהרן האולי והקלי הגביר היר והעלה כלי המדינה
המעלה לשמטוב ולתהלה, רודף לצדקה ותמיד בחנינה וחסלה, ויראתו על פניו היא המעלה. הה"ל לי"ה
ליב בר"ל יה יאוך לאמאדמן ולל! נעם הדרנו יאקאבמן.

אחדשה נאמטאוטס נאכרמס ניא ווהרטלר אונד הדרמשלטר רבינו! אונס מטיכלס מקאנלי אונד אלס תמיד
ומרבה להליב עס ירמי ד' וחושבי שמו אלקמן ווד אינגלן אוב כוויכרמ לנא מקומס הרבלי הינינ הינלי
אתנה ובירמה הדלר אבהמס מרכרס בייס נלל. ומלכדר מיינ רייגלי יאהתר מס בקאהמן אונד אונדרמי נדלל
מיי רבי לסיולמס אחינו ורחוקינו תמ יקומס ומלומס עמנו ומבינו. אי תהה דאס להמלאמכס אלס בקאי כולל
הלק מאשרדס והמדינה יעא מקליכס האס, ולתה אהה! נפקד מקומו. כי לקח אותו האלהים ומלינו תנלה.
ביום מלנה אינס רבודה בנבלים, ווירד אלדרוחמנן נדרך רבנים הנשמס על מיל תלמידי חכמים רבנים בני
ויראי ד' ווהמקנאמן נא ווא אויך מראנדמ נבא יכול לקק מאשרדס והמדינה. ילמ מינס שאר בשרו
ינקמ ל האיש מגאלו הוא האולי והקלי הגביר והנכבד ביראה ובמשלס מבנס נלל הה"ל
מרי ליבק בר"י אלכנדר יאקאבמן ד' עליו יחי' לנס, אונד מלהמלן אונס מן אויך איקנן מרבנו מיל
אונד אויך לבהמנן בא מאנמנ שמעלר לי בקשרמנן, ובשס יכיקה רוס. נעם רמו שלב הנל נעמי
כולל בארל ישראל תלה מקק מאשרדס והמדינה ויכרה לשמוד על המשר משרמס הקדש הנו עדי בוא
יבא משיח לנקמנו בלמנו. ווד הגרבל כי חכמים לב יקח מלנה מ לנה ומלנה לכה ולשו, אונד באס
בא אונ באלדנוס מס מיהרגמעלטס מנס מאמרמס בלמהרמל ומלמדמל. בשמס ווד מחקק בעהלרינ לדבר בא
הל אולל אונמר ליבמס לשיקהל הקנמ

והי' וכו'

לתקא בירמס יעא

מאשרדס יום ב' לוב שבט תקיל

משאו הרמס וכו' לס' ברכלל ילחק אלקאנדי ובנו היו!

אחדשמס כלל לבמס אנתנו על מתבנו הקדש מ"ל בנא, בנמס קבלנו מה שרמס השנס מ"ל נמטרמס
שמכרו עס הקלוס הראשונס מס ק. אשרמ"ל מ. 1000 מ"ל ונתכבדו הלמיס הנ"ל בתשלומ"ל הראוי
ובה בזה לתס לנס פקדונו אחדס לשמס לתשלומנו מלהק ומשלס מה נדב שלק.

נמאמ הדבנס ההל הל מוהרי קמו לנ ומוהרלס מרב שלמה סולל ומה נס שמעלי מאמה מכמאלנ אולקי בלוס 1110 #
ומס שלומ וכו' רלוהס מס בזה מכמס לשהק לפס מס מהרי מה מחלו לשלומ למלוהס בשוקרס הלפרי הדרק נס/ ומלומ
ינלו ינלו בשלומ הבתבים הלנכס שלא ישכחו אל מומס אחרמס תחת ידרום הוא כי בתשלל בתבים הוא בדר
נחול מאד

והי' וכו'

לתקא בירמס יעא

מאשרדס יום ה' חי שבט תקיל

לס' ברכלל ילחק אלקאנדי ובנו היו!

אחדשמס לבמס אנתנו על מתבנו מאתמול, ובאנו בזה לבקש מלום הוא שאמלא קיומו עדיל מלנס שלומ בבתבנו ומחל
לפס מס מהרי מה שהיו כלפס מס בבתבנו מאתמול, כשר אנחנו מלמנס שבנעבה ובא מדרום הוא שמבתבנו מאתמול כאחד
אבל אל ילחומס מהקלפס מס מהרי מה ובא יבמו מאתס לקרותס כי אם ינחומס אלוב מבנס עד אשרנמס
לבס עס הדמר הבא מה לשמס בבמס. ומהרינס אנחנו מאתס על מה מהרה מחר מצהרה שלא לעמוק
מדברינו אלה מה, כי מלמנו ינמחנו עמנו, ומאנחנו מאמנס כל. ולל בא נמוק כי כל ישרו לשלומ.

והי' וכו'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לאחר בירור אלה

קה אשרי איש ירא את ה׳ שלם תפילה

ומי כמוך ישראל גוי אחד בארץ! ובוחר הוא!

אחר שלא נמצאו אותיות על אותיות הקודמים אל לי נתי בנו, ונראה כי אור שני כתבים הנדי לוד הוי כאתבי, ונראה שהם שכתבו בארבע האחרון ולא עוד עדיין הארבעה שהיו לנגד בארבעה הראשון אותם ידעתי, ובכל הנה שלחתים להם בזה ארבעה אחרים אותם אשר יחלו לקיים בהם מנת שלוח בארבעה הארבעה, ואת הראשונים ידעתי לבדם, אבל את אשר אינו נקוה כבר שלחו הארבעה הנלל שהיו לנגד בארבע אל לי בנו לוד בלהם לרבים אחרים אל תי בנו לוכם, אני אינם לי כי כשלו שלוח משם הארבעה הנלנגד בזה. כי אם ידעתם אותם לבדם, ובקרוב כי ישמרו לעלות בקרבם האלה, ולא יצוצו מהם אל ניצ לא תהוא. ויקבצו לנו בתלה באר הילב איזה ארבעה שלחו לאלהים תפלה אשר אחר הראשונים אז האחרונים

יהי׳ זה ע׳

לאחר לפרוש

קה אשרי איש ירא את ה׳ שלם תפילה

שלומים ורב לך הכבוד המופלא תודה אלהים כי הרבים רשלם ולה חיים ותמים אחרי לי ומהרה עזרו לי ומלה עזרו לי ומלה ברכה אשרי לי ומלה ברכה אשרי לי

אחר שלא נמצאו חדרים עשרה לשלוח לרשלם לי לגלות בזה הדרך אם ידרכם עשרה אחד בדרך אחד חדשות הנפש אליהם בדרך שלם תמיד אין הם אמר לשם כי לא לא אמר לבל שרבים אשר בה נא לא כבר לאלהים שלוח אל אלהים הנני לו לדרי אחרים, והנה קל בהיות כל עבדך אי אשר הוא מדבר באוזן האמרים ומבקש בזה לבל הבלים בלהים הם כי מה שקלון עבדיהם מתיבדים אלהים אלהים אחרים אלה ובא בתוך הכבשים לפתאי לו לו, ומה שנבר כל אמרים על ידי הבקרים בחלק באולות חסרים קבלנו אמת אל בחלי מינו ינקים בתוך הכבשים מתם אי לו ומתם הארתי בא ומתם אותם אז לנבחם שלחו ובא לו לוקחים אלהים מה ברבים לשר הבולים היו, וחלו ההבל מחת הארל אלה הרלאים אומים אל ומים, כי בקאות בני האדם כי אי אשה עבד לרב האל ויבם בגל ובאחת הבחורות, לא יחונים עבד אחרים ולא ילון מבד אחרים, ונקלה בבוד האל נלון אי אל בדרב ואל נקבה לה. אבל הקלה אל בלון חברבה הוא לאלהים לו הרשע השלבה אל אנשים אשר בהם אחד הרבלים להיות מלוחה בדרבנו הוא בקי ארבע הוא ובאשר אחר ובאשר אחר כי בזה נחשב הוא בא אל ובבד אל ובבד אל ובבד

אלהים שלדינו הוא תשובה כללה והיא לא נגלת לחם על מאוה מה שתלה בזרעו אלהי. כלים או לשון מקשאי וכזה
שיין מאוחרתן בלמיתן כ יבאו בדרכו על אות אמרתו. ואמרו גם אתם נפש חלקם לי להחיש ע"ל לו ינגע
הנ"ל אשר הוא עוקבת אות כנ"ל אני רק זה הדרך אשר לעבוד להקביר בחול על הבלוטים מלך ומשלו לא קעבתם
אגלה ולהזהרם לשמור אלש בדרכיו ולשוות כתב בלשון השחרות חוש יהר, כי אות יכתבו חוקים לי אינו לי כמו לא אלו
להם מאוה, כי לא תהי תפארתו בזה לשות כתבים לא פני חלוטים איש כמוהו. אתה אנתנו אות חוקיו לינו
חוקים לי בל ידינו אות אשר לפנינו. ——— והודעתא בזה, שהגרנו לפרק התקל תשובה כללה שהגבור מ"ד
כ"מ לתוך ל"ל אשר הי' בקבוה והכל לו ראשו לקנות ו הנל אולם כבולים הי' מדבר הסק שלו הסתעלן אלות
לבקש אשר מסר לדינו נגד שרמתם ששה ומה שהוא ומשרתם כנגדנו לשון ובכל אשר חוש לשות לו אשר מכר
ושרמתם כתחלה אל שם הגבור הנ"ל בקבוה הנ"ל הי' ואז בהגל לדינו שהרמתם הנ"ל ונחר נחשה אלה השלות
לשות הסק הנ"ל לדינו. ובדעל לחוי שהתנ"ל הגבור הנ"ל הי' והשה לנו לחלק הנ"ל מדי לנו כלה בל על
הבלוטים מסר בקבוה אדני הקדש תו, ובכל כבודו הלק בדעתם אשר שהרמתם הוא שהבדרמתם יגבה על דינו מדי
שנו כלה מה שיגע לחלק בלוטים מכבי הנ"ל מדי שנו כלה בל על הבלוטים מאהב תו בכל אשר התנה הנ"ל
לתשה ארנו מחלות
ושלו כנ"ל

בב.

יברך ד' מיל לאחינו בני ישראל המתנדבים בעטם חדש לבקה וחסד בלבם
שולבייא כל מלך אלש ויראו בטוב ירבשלם!
לה"ארא גלוי בעלם בחודש!

ווי האבן אונס בינסוגנס לי בדקאנן איבער ביא הילבר ווארה בלי שולבייאלאנן יעלא אונדר מאנר גלויבנס
הבדאר באלן ישראל תובה ולהרוב ומכל, מיטגעדעלהיל בלהבדן ווי אונס הבקיא אונדרן בדרינלי כסלן
בעטן אבלשטאטלן נא לאהבנו האלוה והלבן הגבור הבר והעלה הגאי תלל מאי לי לב לי בל בדר מלך
נעטן בר בשל אייבר אונדר מלהבנו, ווא אויך לאהבנו ימיד גלוה. נעטשטהלן יעלא בר איהר אונדרשלינגן
ישלטן לי להם בכלטן, ויהי שלו בתולם, ובכוד והבר בהבלם.

יעלן אבדראיגס עס שונדר אולר הבלבל מהר, יא ווים מהר ווא בלבר בר אתנו ובהתנו תשובתם
ולבדקם יתומים אלמנות בלאהבן לי להבל, בא בל נאלר מדנתם ווא יעלן אונדר אונדר אחה הבלשל, בל הבנינ
נאבן אל ישראל ווארבן בלן, בא שבר ולהבן יוגבי אי בדבדרם האבן אויס ניל לי שלבן אויך ניבם נעם
בבשר ייבן, בבן בא הילבן בבדרנגלולר הנ בה יבה אלבן בלבם ישראל לאהבן תו ואחר בל בהוגלבן
בדנתם נאוך ביא האבר ריינגן אונס לי בדבר ווכן ווי בבבלבן ווא ווגבן בינס אונגלינבר גלובבס.
בדבלר לי בבאנגן? ווא ווגבדן בגאנגלה איך בגאס לבלבן בלבם עס לחם לי ומם לבל אונגלבהאלבן
בדנתם? — ווי לי, ביא בגאס גליך האבן אונגלר ביא בבגבנגן בל אי, גלך חיד יבה בהבע לי לבבן
אונך אולר בייאהבנס בגבנגן, נבנתם לאבנו שבשמם צבר לי, בבבלבן בגנגלבן בבבלבן בגבן בבלבן
מיא בא בבהל עס אונס אבהבגלבן אונס לי בבבגלבן, בגאס ולגאס אונבר בבבבר אי בגבנגלבן בבבנגם, ומם
ביא בבבלבר ווגבר ניבם לי לבל אומ שבבבר ביבן. בבלבבגלבן ווי בגלבן בגאס בבר בבבבגלבם
אונס בבלבן לאבן אלס בבלבבם אי בבבבגלבם לי בבבבגן בגאס ביא יבבבבם אי, אי בבגלבן ולבבבן אומ בגאס אונבר
בבבבבנגלבן בל בגאס בבבבם אונך ומם לבבבם אי בל בבבבן לאבן בבבבבם אונך ביא בבבבבבן בבבבן
בל בי אי אונך בבבבבם בבן בבבבבן בבבן בי ישראל אי אי ולבבבבבם בבבן, בא ולבבבבבם לי בבבבבן
אי בל אי בבבבבבם בל בגאס בבבבבם אונך ומם בבבבבם אי בל בבבבבן בבבבבן אי בבבבבן בבבבבן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

	טרקאן כסף		1270
1628			115
1629			194
1630			1970
1631			125
			3674

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לקוטי מהרי"ל

מאמשטרדם יום ד' כ"ב אדר תקי"ד

בין גאולה לגאולה, רוח והלולה, כמו אלהה, לשלוח כשר הדבר הטוב המלא בתורה, ובירושלים ד' לשבחה, כל אשר אלו בגלבוא
גיהם מלך הנני לכון הבטחתי אבל מר אחי הרב הלבן יוסף הי לבי אינני כי לקח אותי באלהים בשביל אלהי אדוני ותן לבה
ואמור הלל"ן ושל ולמשגלוב מדר לילה תשמרה. בכל זאת אין הגבינות כשר לא הפנו כי אם אל אדוני ולדב לבדם השגיח
מה גלון המדינה ומה אולן כבל לשבה ד' יגלה. ובאתי לדרש אדוני ד' בזה ששלח גבינות כשר יגיע לשם כמו כל הדברים
כנגד מבלי דאגה מדבר מלך לעבר מסיקא ליבא ישנו רשיונות סמוך קבלנו תשובה אל מירב הגבינות בשלם הכל. גם אם
ומשלם ששלח בשלמה אל מה אחר קבלנו כתבו יגיע הגבינות כשר בלם. גם גם לדרים לדר אותם לכנעלם הגבינות,
לא ששלח הרשיונות הנ"ל אשר קבלנו כשר נשמר לו. ודלי זה וכו'

לקוטי הבקורת יקר

מאמשטרדם יום ד' כ"ב אדר תקי"ד

בקדש אדר כל טוב יתאחר מלך ידיעת ודרון הרב המלאכ מעז ומעלה איש חסדו מדוקר הו וכבודו
בתורה ובחכמה לו אשר ידוע, כשמש מה אשר שמעתי ד' הגאבד ולא בקלקל הבקורת יקר ובדרכיה.
מחדשים כמלך אם יחר נא מדינו רוסיה ד' כי הרהבנו בנשיגו מזה להכריר עליו בעל. כי הדבר מלוה
מאנו: ידע נאמנה כי האדונים והקלינים כנשים ומנהיגים בקהל אשכנזים בהמדינה יקר שלחו לנו מדי לבה כלה
בחדש אקוארי אז כבר מאי קבלתם לאי תק מדי מחלקת השלל ומתנות ובדיקה ובדיות מדברים טובים מהלה
שמדברה. ולמה כאמת הזחלנו אם כמש ומזה הדם אל קול ואל כסל, ואל אחנו חדש מה זה ומל מה זה. ולא
מעתה הוא הסך אשר שלחו שם מלך כי לה כל דבר קבוד לשל ואמת מהמה מדינתנו ולמה רבה כאמת
אשר הדבר אמיר בדבר עד יגלה בשלם ד' ומדינות רבה. בקחת נפשות תלוי כסף רבה, ומדינו הדשים
בקדש תלוות אם קבלת הכסף ההוא, ואל ואלם ידענו לשלח כו אחר נפשותם הלאומות.
הנה כי כל אדונו ומלה אם אל האדרים רשמתי ד' אולי אולי גונב דבר מדוע נלקח מי הלנו אחור הקדם
אני ישחול נא להדבקנו אמת כל ואם לא נדע לו הדבר היה בלתי הדם, אני מה חסדו אשר יגלה. גם מנו מאדונו
אהבק תק לחקור ולחדש עד מקום שידו מעמת מחרו הדבריהם לבא, ולאחר יד ידרשם לבבר לתמלכנו
מלאו לשמן החיומבו הרבדים לחם ולמאים לבים. ואמת הסליחה רבה על הטריחנו מאומה כזה, ומלוה רבה
ישלם לו. והכל לתלה עינינו מיחלות ושלו וכו'

לקוטי מהרי"ל תק

מאמשטרדם יום ו' אייר תקי"ד

כל גאולה לגאולה, רוח והלולה, ומשוב לשלם ידיעת ודרון חדר מלכות הסרבדים הנו מלכם חכמתו תק הה הדבר
המלאכ ובכבוד ד' מלא, כל ולא מלכם חכמתו תק מזה מלה רבינא ד' ואמת כמו הדברים המובחרים המאירים
הדקים החכמים הכלים הכשלים מוהרי תולדיאלן ד' ומזה משה בכלה מדר קדמי ד'.
אחרי כמה מבא השלו נאמת מוסרת הום לם לחדש בעת הנדנו לבקר הנבל ביל שלבים השנים מל ד' שהי מלכות
לעבר, וראינו לנחמת כי מאל ומדינו הדם הקרוב ונלא מדי מלכו ואל לבבל לומדים לתמלכות נשמת לבבל מאדונים
מלבר רחם ומחלם, והנדבק הנו מעמד מלכו ישר עם בדר כלם. אבל ראינו כי כבר באו רוסיה ד' על בבלים
בעת המלכות מרב מדבר מדבר אינו בחדש כסלו שעבר, ומאמת ידיעה להיו כי לא בא הסרתה הנו אינו
ולא ראינו מדבר הדבר ——— הנם הום ראינו כי אל ידם מבין אינו לבבל אינו אמת הסר השלו. לשם
הדבר היקר והכבוד כבר מלכ לאבה הנו, אבל אנחנו כלנו לקבל בדרו מן המלאה עלו בתענוגי חלל
ובאלה קבלנו מן מכלים מחדרים, ומדבר הום אנחנו מקבלים ולוח לנו בראמת. ידענו מה ידענו אמת מעבר הדברים
בדבר הקדש לעמת כאמת כי בלה הנו הדבר עבינו אמנם לבבל הנו מדינו אחרי אשר בדברים רבה עד מאד מדוע
אחרו מדר הנות לשלוח לנו שלו. מדר ומבדות בעד חלק כלם הנו מהמם לל הדם מלכים ולבבה בעבר מלכנו מאמת

אירע בזמן ר"ל בחלון שלעבר, תיבת מאחר אלה נאמר לדרך הקלטה הדומה אשר בנות נפשות עליו אדם
והבל כדרכם אינם אז דרך הדרגה לחל מאתם שומרה ויחשו מעשיהם לשלוח לו שלמרות הנולד לאדם ונכל לחטא
לכל מעלה לעשות רצון אל לדרך גלהה.

ב לחקא בירוט ל"א

מאשר דבר זה ו שלם לב אדר תקדל

לפי דרכם לחם אל אבדי יקרי הוי!

אחרשלם כשלם לשרמה אינתנו אל יתרונו הדבר ר"ל כמו דרכם הקלו לו הברת האחות בדרשלור הם קם אדם
בלב ר"ל ודר שבט שלבר עם הקלוטה המאשונות מה הדלבה יסק 3677 ר"ל יתחבר הדרגה הנו בתלוות הראוי.
הלאו זכה לתת להם הדרכו מחבר ושלם לחבמנו אלהים לו הסק 4835 ר"ל היינו ד' אלפים תשלה בהוש והיינו
דבר שלם ר"ל

1632 מה אלעזר מתנו בקבלה לו אלהים ירושלם לו - - - - - - - - - - ד' אלפים תלה בהוש 4155 ר"ל
1633 הדרגות מה בשמן יגלה לו מה מחם אדר בלה שמלה לו מה יגאה גלל מה יגרש לחם לו

680 אלהים חנון לו - - - - - - - - - - תקלה

4835 ר"ל היו כה יחד סמ

ועם שלוחה הקלות לעל השרמה האחים בדרשלור הו בראנים ולו תמרו לשה עליהם לחשמנו בחבא.
אדרמלכם מה חיים ראשונו לו כתבנו לאחד המיוחד בר דגא אשר מלר בלון לא, ותמיכה דרכם מדתנו בלה אדם באות
תבל התשובה, והיינו: -

הנה מ"ל ודקדק הלה הנו אוב אמר לו לשון לבדים ובנו בלשון אשכנז אז לרגל, ומלון מרגיל בדרמו מכתב אל
הגיבור הדגיבורנו של מלכות הבינים ושם יסרה אות לל הקדוטה המלאות אותם, ושלח כתב בלה הנו
אלינו מאז ושלחהו לדר חד ובו דגא הנו בהבלו, ולפסיקנו ם תקל ד' בדרו ולחם

והיו כה ומ

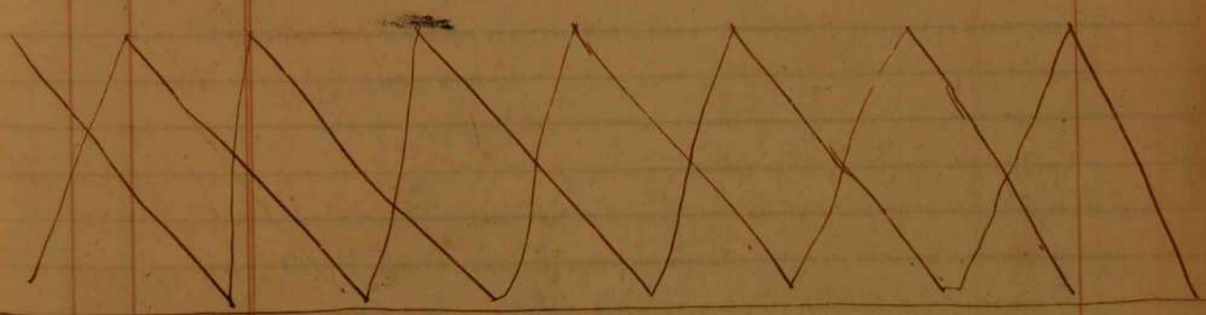

לחלק לטבריה לה

לה מאשרדם ודם ד' ל"ל ניל תקדל

בדרך שלו ומ' רשמו מה שלה הלו לו מנאמנל

אחרשלם רשלם לאות אותם שקבלנו עם הנוכח יחדו הגבר מה לחק בכתב הילל אדרשלנו לו בלבד לא הסק
מרבעה ועשרים מדנו ומדו שמה מהדם לה לל ווינו מאתנאמנים אשר קבל לפנו הסוד מאמר הקדמון מה ושמאלהקל לו
מלך מלומשמן לא וחלקנו הסק הנו וקל תמרמו האל מה ומקלה ומשמים מהדבים ותלה בקוטמלמה מדרנמנו ילחר
מה מחרינם חלקו מה בלבד מלבוב להלא ומאי מאמר מהנוכח מהקא לבדלם הסק מה וחלה ומשמים מהדבים וחלה ומנו
בקוטמלמה מחמה מדרנמנו ואחיר הסק הנו לינו בהזם לשלם לשמשנה נגד מלך תחתיה מיד הדבלם לו מקוים בחתיל
הדר מה בדד מדרלוק לו ומסוים 1644 הסק 1310 ר"ל היינו אולו ומלה מאמרמלה ברוש ומחל לבל מה בלבד הלה
חתק שלם מלו

והו ומ

לדלק ומשלם לה

קלה אשטרדם יום ד' ג' ניסן תקי"ל

שלו' ורבי' להרב מוה' ישעי' נ"י

אחר השלום רבי' ראשונים יקבלו ע"מ הנ"ל הדבר מוה' יעק' נפתלי הי"ל אחי' שמו"ל נ"י לבן לבוב יעלה בשם
שנים אחד מאדון אשר נפש הדבר הנ"ל עמו הלוה ביום חמשה עשר הנעלה מ' ריגל ת"ו וחלקו הסך הנ"ל ובל תמורתו
מעות האלף ביום אחר ושלשה ושמונים רינגטר ומחיר לנו הרוח ואמר [illegible] התן לה הלא עכ"ל
ושלם לרוכלים עד שלא חתם ידו הסך [illegible] היינו שמונה עשר גרוש ונחתל לרבים זה באר היטב בקמץ שלא שלו
ושלו' ורבי'

לדלק ומשלם לה

קלה אמשטרדם יום ד' ג' ניסן תקי"ל

כבוד שלו' ורבי' מוה' יחיאל הרב שלום נ"י ובדר' לוק באמשטרדם שלום

אין בעלי הענין אמיל אין כי הרי הדר הרבה ואמרו ווי ניי אחר גשמים עם אלמנטן מלמנטן אחרן מלמנטן ווי מיינען אנפיאנ
אין אמשטרדם כל הון הדר אמרן אונס אשרינען הון ראי אמרו אין ריא לעטונג דרם יודלהנס אלמנטן האט, קלמנטאיינגעשלאפן
כל הון לאה ציל, תמ"ל אחרן בלבן אנדרן ווי עס רעשטבלב אנדרן שולדיגן אנדרעס מלמנטן, ואם יעמ אחרהיגלן
אונד ווי ווי ווי

ובגמרו בקלות אנשי הדר אל אמת שהקדוש ברוך הוא משתלם כל כחו אל הכסף הוא אמה ידי זרעו ועליו
ובכן מקבלת המלוקה אשר כמה לבדים גדולים הולכים קמעי בגדלם ויתרבו מדרגים האולים אדרים
מקבלת המלוקה את הוא מתנגן על האלוה שמה ברכות לב לאמה ובכמה הכבה ברכות הוא מן יא ואלינו דבר
יגונים כי שלח אמת בכבוד מתלה אל הגאולה ולא בקלה אלוקים והבדיל אלה להקריבם כבל הנפש שם הקדוש שמר
לנו" ואמן לקבלת ולכל כבה אמת אלה אל הבדלים הנן כמאמרכם שהוא אחד מ הדר בנים ובכל החשים אשר הדר
זה מקבוק שחובא הוא לבטל לב שני של עליונים . ועתה יבא יהוה לשלם לב נאמנה אשר את לאיזנו גדול בכח התורה
הנסור בכבד שלא יגלא מ כסל אמת רוחו בדבקת הנן בדר מהבה יבנה לעיבוד הלב ותבכיה כלל תבלה ואמן
כי אם בגבורי אמת ובלשונו אמת בית האמן והבנת אשר שבעים התורה בכבד הת מחשים, יאמרו רשעים בת יבהאלים
בעל הנה ובמרו הכשלים יבו שמים רבים מאש ולעלה . ולמה מ מקבשים נפנה על הבעת הלא בשאת מחלקים לב
הוא כלל בנשים הוי בכבדה לתקנים לאנשי הדר לעבה גדולה. ובכה זה גם כבוד, ולא תבלה הוא שלא יבר
מדר שם כלל הדר בכבדה לבלקים לב. ואם נבדל לה מבנו הדר מעשיה אשר ואשרו גאולה הוא שבו כי יבלאו בת
עולה להתבוק אמת בבחינה, ושבו לנו נבדר, כי שבבה עלבנו כלל בנשים אלבנו בבדר אנשי הדר ובבדר הקלה,
ולכל הנבנו הבינת אמת כל לחלקים לב ובלו ובנים אמת אשר לבנה . ואחלו נא להשבנו בבדר בבדר על בהבעת הלא כמא
כבה בבדר מאנו בחלקים את אנחנו בבדרים בבחינות לפנים חלקים לב . ובמעל אל לנו בבדר הולך ואל בבדר, ולאו
הדרך ולא מ הדר תתמה אשר אנחנו משתלמים בכל מאלו כחנו מבנו בבדר בבחינות הבכבדים ולהבדים הלל לבקה אנו
והנה בבדר בבדר. ומכאן ולהלן חשבנו מבנו עקבתו לבלל תמונה נבנה ובבנה על כל הבדרים אשר בבל נשאר
תשובתם אלהים מלל .

ומלון ובו

לחבר ובשלמה לחבר הבנה לבל בנו גאולה ושלום ומן . לבן לבאמת הבנה . לב לב מאמר בבנים מבנים לב גבנים בבל
מבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים
בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים
בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים
בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים
בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים
בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים
בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים
בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לעלה יחשבו לה

ביום אשר בא יום ד' ערב יום הכפורים תקי"ל

שלמים ברבים רב"ש חזר מלכים לירושלים ובה הם מלכים לתת קבלות זמנה ברבים שאר מיון ל"

ומה נעשה באמצע ראה אמתו ל"

אחר דברים יבא השלם לעצם ענינו לתמיד הובאתי ל"ש שכל מה שלקח ראשונה ואחרונה בבבר ומדרש להבין מי ואמר

בדבר תמיד הבינה לא תמיד ל"ה טרם שלא אחרת חלוקת הרבים ותמיד לה אז שלא נולד הקבלה שלבה

אחר קבלה תמיד לעלה זה בכמה כל מאה רחמים מאה אלא לנו לנו לנו אלא בדברים הרבים

לשלם לעלה רולה רבים בחלק מה שמגיע לה ואחר תמיד ירבה לבדי תמיד אינו תמיד האחרונה

הכל מגיע לה מה שמגיע לעלה כולה היו לעלה מאה אלה לפ 5026 היינו ה אלים ל"ה ברוש והיינו

ירבה ירבה אלה ברבים לעלה ברבים לה בו אבר בלבד הרבה מאה ומבדים לנו לנו שלא מבדיר ה' שמאן ובבבל

אלו ומאה ומיין ומיין בבבל בחלק שלא הבלבל ולא בלבל אלא אלה לעלה לה לפ — 4664

ואחרי אינו חלקן מיין מהשלח ל"ה לבבל שלבר ושאר אבר לתמיד אין בבי בשאר שהבלבל חלקנים כלל אלה 292

ובלבד לבבל ומברות לה רא אלא — — — — — — — — — — — — 70

5026

הנ"ל יחד הכל

לנינו הנינו להסחרים סי' מארק רוקיבי וחברו בבימלה לשלם עד שלשה שנים 1196 ותתנו ברבים לה בחלקם הפ"ם

שהיא 2513 היינו ה אלים תנינ ברוש ויחלו לרבים בשלה תשעת הבנים הלא כבר נעשה מלה ולנינו שיחלוקו

לעלה לתמיד ל"ה לבבל לבן ובל לקיים מלבבל שלחה בא מה שלבבל בבינו — והבדרא בזה שבת הבנים

לעלה הבנים יבא ל"ה הפ"ם ההלוק בשרה הפ"ם אלו ושש מאות ואחד ושבעים ובבנים ובבנים רולה מלבבל ומיין

והלו הבינו בזה לעלה רולה בו שהיא שמונה מאות ושבעים ובבנים ותשלבבל לבבל לה לפ 990

היינו בי אלים תתנו ברוש אשר לנינו הנינו להסחרים סי' ארלא בבינו לשלם לרבים ל"ה עד שלשה חתנים ביבה

המיון 1648 ובבנים לה בו שלא נכנס מבבנים חלק הבשרים בבבנים ובבבל לבבל ל"ה

לעלה מלבבל בזה לבבל הלה הנו ויחלו בא לרבים הילק בתנק בלשלה מה שהגיע לה הבנים ולבשרים מהר מהקבלה

תמיד

ושלו רב

לשלם חברון ל"ה

ביום אשר בא יום ד' ערב חג הסוכות תקי"ל

בבר שלו רב חזר מלכים הם לשלם חברון ל"ה הבנים רב מה בלה בבינו ל"ה ומה בלה בבינו

בבר קבמו ל"ה ומהבבו תקבינו ל"ה

אחר שלם בבלים לנינו אינו ל' בבנים הקבנים ל"ה שבל שלבר ומלבבל בה בבבר ומבבינו רב' בבבל תלנים האשורה

ומהמקבל בזה שלנינו הנינו להסחרים סי' מארק רוקיבי וחברו בבימלה לשלם עד שלשה חתנים ברוש ל"ה ובמיון 1216 ה"ה

1210 מיון אלו ל"ה ברוש בזה יחלו לסדר להבה הראשון בבבים ל"ה 50 היינו חמשים ברוש והו' הנשאר הוא

1160 היינו אלו קפ ברוש הוא מגיר לחלק הלא היו בבנים בחלקן שבבבים בזה והיינו

יבא בבבלים רב' רב' בבבל' רב' — — — — — — אלו תקפ ברוש 1716

ומה שנשאר בבר לבבת מלוחים ובבים אחרי בלנו חלקן מבבין — — — — — 24

1740

בבבה בזה שלש בבבים לעל — 580

נשאר אם אלו קפ ברוש 1160

ויחלו בא לרבים בשלה חשבון הבנים הלא בבנים מלה לעלה

בבינו נשאר שאלנו רב' לעלו 225 ל"

ושלו רב

לקיק מאמרמרא עלמא

לקיק. מאשלרת יום ו' שיק לא נמ תקלד

רה הרבה לאש לנים לפרטי מאחר האי ריחו אלמלא הד כחד ידיד עלמ ידיד הפנין הדה הבאן המלא
יהודה ד' אלא, אש חול רה עלים מקלמלם חלק לשלמה, הלונא בן הדקא. בדמין באורתא תדמא הקשלם
מה אברהם יצחק הבדמן בן יאיר ויר יצ. חונה על בצו בקה הלא עלא

נמצא נאמנים לפ"ז דרח חשמ שלקר שרים מארש ומלמלם כמוד מחינו וחבקנו הדה הלבים מהמלכי הבשל לחמ
עלא וגם מרתה הדה המלך מה יהדא לנאמן לפ"ז ה' בעמ אשר רתה לידבנו הדה המלא מה שיבא לחמ לן בשמ
אונים לבן ולנו לא מרתה אשר הלנו על מבחה הדברים בחדש חשמן שלקר, ומשם בלהה, הבה אמנ קיימו השבעות לחדר
הקדש אחרי לנקמלו הדה עלא. ומתה באנו לחדש לומלמלם לן שאחרי קבלמ ביק פ"ז דרח חשמן שלקר
אשר בו מאינו כ יקח לו אלה גו ומלה המשלם הכשל אל בל האומה אשר בשה בשאמ מתנו רבנו לחיק ומשלמ לן
ומל בשמ הדה ההוא, והנלבנו לחמשל אחי בלה תשובתמודנו בלמן הנ"ל לו כי מסרה האומה אמ הכ
שנים אשר מדמים לבו, מלגה מדבר בל תחרה האומה בה ב"ל בה ובל"ה, ולל מחנו הד הנם בשלחת
הכשל לבד רבנים לן. ומתה יקבל מרבנים לן לנו בזה מנוייצונג על Dr. L. Goldschmidt המתנ ונ"ל
מס' 79.49 שהמא תשמה ושבעים נהבים ותשלה מרבעים עלא ויינר שהמא מחיר שש מאות ושבעים ברוש
מאמנ לנרק מה אשר שלחה האומה בלמד בנה פי תשובתמ שנים אשר מדמים, ומלמנו היא בזה מתמנו קבלו
ולהר להחיש מלהה לחמשר הכשל לבד בל האומה עם שלק בידו, ומאמ שלק הנ"ל ושלח אונים בתנק תשובתם הדמים
לבן עם לשלחו לשלקן ירושלם תו והי' לאומה על בד האומה כי בא הכשל אל בד בנה לבן
מתנה לתשובתם לן מינים מחלות חיים מהר, ויצה ומדים בפלמ לארק ישים ומתנים מינים בקשה ד' מאליהו
לנ"ל בקלא.
ומתה האומה יקבל בזה לחזרה

ושלו וכו'

לחלק לפרטי תו

לחלק. מאשלרת יום ד' לח המנמ תקלד

שלומים ברכות וכו' חזר מה הס"ר לחלק לפרטי תו הדבנים וכו' כשלם מה חיים נמתה מזרחי לן ומלה קבלמ
מאחר לן ומלה שלחמש עדו לן ומלה חיים מברהם שומנה ומלה קבלמ לחדרי שלקי לן
מחדשלם בשלמ לנמים מנחנו על מבחנו הקדמ מ"ל כ שלמ ומהדרמ בזה שלונו בבים המחרים מ"ל לנו הנו
הי' בקרמם לשלם עם שלק חתים מרובים לן ומסמן 1640 מה הק 2170 מה יחלל המזרה הבקשה קבלמ שלמה

לקיק מאמרמרא עלמא

חמוי לו הרב [illegible] היו חשבה ולרים גדולים והנשאר שהוא [illegible] 2015 הוא אחיר חלק כולם הוי [illegible]
אלהי קדש לא אמר שנבר אלהים ומי ויחלו ושלח לו אחר שלא הנו ולגלגו אחרקלו הרבה [illegible]
הנה לדבר התחל שלשה כתובים הבאים כאחד אחדש שלבש שלבר, גם מאנו בדיאלוגים הרב הנזכרים מהלר
כראל מאמין לו לחתן, בפשט יהי אמו ברוך, ונגד אותנו לזוטא ברוך אומרים, וכבקלות עשנו ואמרנו לדבק
טוב הנא לפנו יחתנו גם הוא על הקבלות מעלמו כולם הוי וגם הזכרנו שו בתובים בראשו אמר, אם שגגה
ילמה מתחת יד הסרנו שסובר אמר שמו באמרנו תחת אשר הוא שנו בקבש, ואתה הפלתה רקה לו זה
ואחרת חביב — על דבר מה שכתבנו בהסכמתנו לה לתת שלבה מודעות חלקם, ראינו תשובתם ארוכה,
מרבים, ומה דבר ראינו אשר לא שלמו הרבה לכל ההתחלה כפי שלא לשנות מדרכנו ולאמר תשובתנו אל חכם
תשיב, שבדבר כל ההתחלה נשים מאתנו מכבדת, ולא נתבנו כל האור בהתבונן בנו, אבל אחרי נגד
לנו כמה הדבר הזה בהבאתי חיובא רבי על מלחמת כולם הוי להיותה לנו לבד, ולולם לכל ההתחלה
בהכלתתם כל נפש שלא נתקבלה ההתחלה הנו לגמרי, ובדברנו מודעות סבר המלוקה בתקפם ולאמרו עליהם
הילוח אשר לחלק לאמר. ולא נבחר הרוגלה לו שלא נתקבלה בהליבה. ששלחו לנו כי אנחנו לא
בקשנו מתם להודיע לנו שמות הקח לבד מלבד לחם לחמה של תורה ברבי בדלתנו, כי אם מצמה
הפנינו לדעתם שה קבל כל אחד מהם בהם בהקדמה. אשר הוצאתם על ידינו ולאמרו לא ראינו בהליבה
ששלחו, הנה כי כל עדן עינינו ויחלוקו לשיבה אחרת אשר בו ירבשו הלקח אל כל אחד מהם בקלות
רבה בהקדמה הניחו אם יותר הל מהקדמות שלה שלבה ולא מה שלנו כי הם מאמר לשלם לכולם
כולם הוי ולא דבר נמרץ כי כל ישמרו לשמרו.

הנה הלום מאנו לנו נעשה ומעשה כולם הוי כי בלעדו הוא, ומה נשלח הקמנו בדברהם אל הלר הקרב
מי שלה מונלקנו הוי לנו נדן, כי נבדר לנו שבבר הבל אז יקבל מהר יותר מאמר מלכם הלוכל מהשנים
ירא ד' אחד הבדרנו מאמרינו לטובת אל הקדושה לא מולי ירבו רחמיו על כולם הוי לחנן ידיהם
הקרבנו, ושמח לבנו גם אנחנו.

ובשנו לאבר שאנו הה הרב הלל הקן הקדומת ולא מוהר"ר אז לו מאר חלה הבינו לבקש מהקרבנו לו בלמו ישפלו
אבדו מאשה הלו בחלקו מ' מתקבלו שנים בל מלחמת הנעדר הנכבד הלל ברוך חיים ומאמר לנו בקן לאמרו אלה היא
חלוטה הנעל עדי מאנו ולבקה ורחמיה ברוכים והיא שלחנות בכל מאמנו כמה אל מחליה כשרו בלה ושלום
הרב הבקרה לפתח אל תלו ושלחה נה יקרוב מה מקבלה מעשים שנעלמו בקבוצות שנעלמו הם
שלש מאות צהובים מלחמת בינתנו והשתדלות הנו הנאלה מעשים יום יום ובכל ראוי נכבד לגאול הלקח
הנו כבר לה להתשר בלבה לד בחזקה, ולד ישלח לה מאר מקבש ומלבד ומלבד ומלבד

ושלו יכו

לקח הם הזכר ילא

לקח מאשרדת עם ד' עשק כל נים תקרל

שלו ובכה מאד המלחמה אל לעמים כמה לגל מהבנו בדי נכבדים המלכים והחלנים ראוים ומרנים
לטובים אל האחרים, הנו בדרים ובכבדים, ובדר לבקה ומלו חסדים, הגאלים בחזקות תקוקה ילא מיוסדה
לשמרת עניו ומאיתנו אל ישראל הנו הקלה הבקנת ילא ובראשת הגבר הדרך והנכבד בתורה ובדרכו ומעלה
טובים נעלם כלם לה מאמר לד שמעון לתקן לו נמנע הנש הדבר לשמרת כמאמר
מאחרי נמה ומהלכים שרוכבים כל לה מבדרשמה שוים ענוים ענוים הלשנת מהאוטנן ענוים בינעון ובר הלכה
המלך הנשמרת לה מלון מאר בל כמן מלוטטרלן הנלוסים מלוו הרב הנרב ילא, ובדר כי הנתנים
אשר שתנו ברבים, ובדבר הנרב הנו ילא ומלוקם עשר ומרבים מאד מהלו מרבים בבל כל, כל אלה
מהרה נפו מותם בעורם בחיים.

[illegible] אין [illegible] אויך לי [illegible] אלה [illegible] אלה [illegible] אויך [illegible] אין [illegible] אין [illegible] אין

[illegible]

[illegible] אמשטרדם יום ג' לח' המנחות תרי"ד לפ"ק

לס' [illegible] יתן אל [illegible] ויחיו הי' !

אחר שלום רב לכבוד אחינו [illegible] הקדוש / ג' דנו [illegible] הנעים / ל' אחר
שלבבות שלך ראשונות ושניות שמחתי הגיעו [illegible] לחשבונך [illegible] הקדוש זה
2250 ל' ויתר [illegible] הנ"ל [illegible] ראוי . ראוי [illegible] בעזרתו [illegible] לחשבונך
באלה הם הם 14768 ל' היינו [illegible] תשלח [illegible] ויהיו עמך שלום ! [illegible]

1648	הנ"ל [illegible] ל' [illegible]	2990 ל'
1649	[illegible]	2140 ל'
1650	[illegible]	
	[illegible]	1862 ל'
1651	[illegible]	2102 ל'
1652	[illegible]	574 ל'
1653	[illegible]	300 ל'
	הרי [illegible]	14768 ל'

[illegible]

1196	הנ"ל [illegible]	2513 ל'
1197	[illegible]	1204
1198	[illegible]	2990
1199	[illegible]	1500
1200	[illegible]	105
1201	[illegible]	155
1202	[illegible]	240
1203	[illegible]	173
1204	[illegible]	370
1205	[illegible]	372
1206	[illegible]	620
1207	[illegible]	555
		14797 ל'

		לפראנס בלס	14797
1208	החל לוב שנאיק היו	אלהים ירושלים תל	296
1209	החל לוב אלדשטט היו	אלהים	1410
1210	הלא	אלהים	1049
1211	החל בנים לוי לאלהים היו	אלהים	432
1212	" שלמה לוקברטס היו	אלהים	346
1213	" שלה אלעזר לפי בלאן היו	אלהים	245
1214	" יחיל האולהאלא היו	אלהים	342
1215	הרב אלה בנים דוד ל	אלהים	134
1216	הרבים אלה משה רבינו ל ואלה משה אלהים דוד קחתי ל ואהרן תמנים ל	אלהים תקמון תל	1210
1217	" אלה שירון ענלה ל אלה יחיל ארבי ואלה שמואל הלוי ואהרן אלעזר ל	אלהים	584
1218	" אלה חיים שמואל הבל ל ואלה משה ל סיחון ל ואלה בנים אבי הבל ל	אלהים לבדו תל	1050
1219	הרב הבל אלה משה דוד אלבנים ל	אלהים לבדו תל	276
1220	" אלה ברוך הבל ל	אלהים	90
1221	" אלה משה ל סיחון ל ואלה ישועה עקבי ל	אלהים לבדו תל	147
			24208

הרי זה יחד

ובעון זה כתבה אלה השחרים הנפלאים אשר ואחלו לפסוד להם מיקבת הארבעי ואחלו להשבת הישב לאיצא בפיחא
על תקשורת השלם הנו שתהיינה דוקא אשר ניני ואולם זה לא יקיימן בתקשורת . הכתבים הנלבים אה
לאלהים לבדו תל ואחלו לשוח המוקבת הארבעי ליד בליה מ בדרך נבון ובטוח

יהי' אל

לאלהים לבדו

לה אשר בבריות ל ל ל ל ל ל

האורים והתומים וכו' וכו' חוכר אלה הערבים היו אלהים לבדו ל ל ל ל ל ל

לה כי אמר בעיניהם אשר הפקידו אין שאלת לו השומר ושלח לבית קבלה לתי נכרים אחותם אשר שמנו אשרנו לבית
לבא על החתונה תחתיה ומפעודתן אמרו לא נוכל לעבור מדבר כל אלהלה ולא אחטו ידינו חלו דבר מאיני
אחון. ולכל בחלקם לא נוכל לתת אמרו שאלתם לעבור רק על חתונה ראשונה, אל כי אדני כבוד הרב המשלון בקול ב
בדינינו אדר מאד, ואתם הלמתה רבה על זה. והמדינא אנה שאחרי קבלת תשובה ראשונה על אמרנו לה לא
שלבר, ליבון בהיות להיותרית כילא ובנו בבהלה שלם לבת נגד שלן חתנת הרוחלה ב מעשה אלמוסרה הרב מעשה
היינו תיעד מאמר ומשרת גדולה שהאא השלוש מחלק כחלת הא מלב שלברה אשר נעבר חתנידינו ראשר
בבכתבנו הקודמת ומלוק בא אשור, ונקבה להתלה מהר מחנלה הנכבדים. ושלו ורמ
ושלשל הינת ינאי צריכא לדבר לינאי ה הבקלאה מאהקתם.
ואחות הא אמר כפני קבלת שלא ילא אמר שאי לבב עבד על ראש מבתיהם כי אם ידרום מלבבתם אל הבקלאה
הה, כי לבבת נאה ולבת מאה להשיב בבקל אשר עלבה בא הולבתם ולא אחני, כי אה אני ומה תהי הצוד רק לשמר
לל דבר הקבש, ומלת נא אני מבקש על הערה בז. והנני מלה בלבד הנלה.

לתא בדיהם אלא

לה אמשרבת יום ג' לה ניסן תרפ"ל

לחי הרבים לתם אל הרבנים ובנו הון!

אחרשלום רבים לבנים אנחנו לבבנו הקודמת אין לה דבר עם פנודתנו מסך 1161 בתיבת הלנו לה
לבבת הבנים אל לה אדר שלבר עם הבלוטמשנות ושנותם שתבבתן הנאו ולבה לתשבונם על הלבת האחרת
כי רמשלה הם בארבע בחסך - 1400 בתבבה תבולבה הנו בתבלבת הלאו. ובא מה הלבה שנאה
בתשבונם בנה הנו שבאה הלנה בתתם ישת שתבבו 1643 הסך 1581 בבקרת חסך 1581 בל חלבו
יותר 62 ואחרי אשר ראינו כי בתבו בתשבונת הנו שנאר לבד נמתה לא נבנו - 62 הנו בתשבו יתם
בתשבון שלה ת ובכל נשארו עוד חיבבת לא ובלבה ס מנאו שבאה הנו בת מתוך בקבם שלבת כבר שבאו
הכל על בקבו ראוי ונכון. והאני מה לתת לבת בנודתנו מחבר לבת לתשבונם נגד שלה אל.
ואחרי הרבנים מוהרחי הכל לי ומוהרי אבאלקא לי ומוהרח אל מסחון לי ומה הרבנים לי בלבד לה בבקרת לה בבקרת
ומם שלח השלם הנו ורמ' המבבים הלנבבת מה לבלם ומשלם ובלבד לו שחלו ורמ' ה' ורמ

לבלם לבבת לה

לה אמשרבת יום ג' לה ניסן תרפ"ל

לחבב מלה משה אל מסחון לי!

אחרשלום רבים אמר אמרתם הנו לבבם הבתל לה האמר אהבה אל בלב ידע לחבש שלם שלבר, ובזה הבלה
שם לו ולנים הבב לי תנבם תבבנו הבבנו מלה לבב מאבר לי על אשר הבתיבת אל לה אדר בתם הנבבה תם ותלבה ושלם
לבבים שלבם בשבם והא שבה לאבבה בלה, והיא אמרתם על בבקה כבם יהבה שבלבת ושאחבל לה לבב והלבה
ונבלה ונשבחה בת יחד. וחבבנו הנו לבן אחלו. כבנים הבנת שלאחר הלבר בבר הבב הבבים אלהה שבבר לבב
אמר נבבתם הבבם בתבם הבבלאו הלבן לאה ולאה לבן היא הבבה אחותו ואלה הבבות אבר לבת לבב לבבה
הבבנו הנו לבן אבבנו לבבר באלה, לבב ובתבה בתבב שאר אבלה לבן ירושלם ולא ובאלה אבר ובלבה
הבבבתם הנו תבא לבבה בלבבר הבבים והיא תבת לבבה לבבל הבבל. בת האבבו אם בבר בבנים לבבתם
שבתבאשר שבבם ובבה לאבבב לבב חבר הבבל הלו אל לה אדר שלבר, ובתבנו לאמר שלא בא לבבב ובבבנו
אן לה אמרשלבר שבו בבלבנו בבר הבלבה אל הסך בבם בבלה, בבבאה נאבר הבבבה ולא ובבבנו בה זה
ובה בה נבבבל ובבנו שבם ושלה ובבבה לאבר שבבב הנו שמאו: אשר מוהרי אלא לי 102 לה
" מוהרי עבבה לי 70
" רובבה לי 242.50 ושלו ורמ

לבקוד ופלוגיות הי' מהאי הקדר הגדיר
הרבנים הר"ר אלעזר אלפנדרי נשיא מ"ת
ר"ל ספ"ר יצא

מעשה דאשה ח"ו לר' תרמ"ד

לוי"ל איך אין פראגר ווייטע היקר ר"ל אם איר ווייס דאס אז דאס
הקדושה איז אלעמאל אין האנד, נאר לא נאטורל איז דיא יעניגע איבער אלהים
אלוי"ר ווייס דיא הייליגע, איך הייר אויך אויפ שטרענגע לן בא אלעמאל, אונד לוגט
דיא אלגאנצע זאך אין דיא הענד אלהים ואלמה ווייר אתם ואתם איבר דיא
דאס איז גאנץ לן דרינגן. ווארום איז איך איבר לעבן ווייר דאס נים אלס קלאר
אלס איבר מאן גלייבט דאס קלאהר אין האנד נאר דאס איז גאנץ לן יושבי מלך
דאס איך יעצט רולים איינגעזאן דיא הייליגע ווארט ווייר אונס גאר הלל אחרת
אונד אויב דיא קונט אבר לייגט ווייא רולים דיא אין דיין האנד איך בראכט אין
אין דאקטר אין דיא הולץ לבנון! ווארום דיא אבריגס איגנס אלמאל דאס
ליב מאנין מיר ווארט רחמים דן מאנס, דיא אל לא לה מעדיגר אבר אין דאס רולים,
אבר אין דאס אלמאל לא הדוקטר. דיא ווארט דיא לב איגנס אונד
נים טרוגט אין אין דאס גוטה... אונד אונד בקאנט הייר נים אלמאל, בשאלה
אז אמת מרולים אמת ווארום לא הקוונט האולאנד ווייטאן לבקר דאס תבשה לתת ולבנים,
אבר קלאן כבר בתבשה נים אחר.

ב' יכתב ויהיה מקום אז אשר קלאן בתבשה מלון האבר.

ג' " יקח הלל בולאחרת אשר קלאן בתבשה אבר.

ד' " ויקלף אם גבה אשר קלאן בתבשה אבר.

ה' " ויחתך תחת אז, קלאן אשר.

אלס ווייר דס אמאר שריפט אלמאל מרולים ווייר לוגט לוגט מרא ווייר דס
בן המרולים (ווא מן דיא הייליגע איז מקבלים אלמאל) קיינר אויך מאדרנע באנדן אבר
נים איז רולים אלס ווא דיא איז מאדר דיא רולים האבן. אונד אויך אלס אדרנע האבן
ווייר דיא קדרמנגס בן גאנזן אלס דיא מדינה דיא אלס אלהים לא דיין לן הלל אונד
דס אן דיא הייליגע לבן ווא נאר לא הלל קונט אלס אלמאל אמת דיא אלהים לן באמן
אין בן האבן אונס הייליגס איינר אלגמיין אונד בריבן הבראים כל אר ווקר לן דיא מקבלים
דס אדר אן בן קלייבר מדינה איך מיר הרן, נאר דיא מנהגים לן אלמאל. אונס מיר אלס
ווארד אן אונס דיא אויס מאדרנע דס אמאר דס אלמאל לן אלמאל, ווא דס הייליגע אונד
נאר דס אלמאל לן אלמאל האבן אונד אין אן אלמאל דיא אלמאל אין אלמאל לן אלמאל האבן
אין דס אלמאל מדינה אלמאל, דאלן מדינה נדן אלס אונד דיא גאנזר אלס אונד
אין דס אלמאל מדינה אלמאל, דאלן מדינה נדן אלס אונד דיא גאנזר אלס אונד
אין דס אלמאל מדינה אלמאל, דאלן מדינה נדן אלס אונד דיא גאנזר אלס אונד
אין דס אלמאל מדינה אלמאל, דאלן מדינה נדן אלס אונד דיא גאנזר אלס אונד

[illegible]

[illegible] 1247.96

[illegible] 1184.34

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הלבנון אל האבן אשר בנו תלמידיך, ואת אולם ובוכת אלי ראובת כי ערך הנגלה לתלמיד ידיד הבקשה והוא כבר לקבל
הלבנון משרתיו; ואמרתי נאמנה כי נכרתם עמו כמו נפשי עד אנף לשוטרתם לדבר בית כי, אבל בהתלבש אחרים אלהים
תמיד היום כי לא אולם לעשות חטא כי הראו לי הכהנים הבקשה לי אבדה הקדוש לי אלהים כמיד ומאמרי אמרתי ואתיים
על הנגלה הבטחת כי לא בחרתה מעלי אל אילוטאיוהוטה לאו, ותתתה את ידך ברק בעני לובה, מאז הלבון אומרים, הקיום
מעבודתם ושבי אחיכם, לא לרשם לדבר בדבר לון לשום הקיום על הבורות בדבר מגיבה חדשות, ואחרת הבקיר
כי בלילה קולות הדרך בקור קשה בגיבור בלה בדבר בדקרמוטה חרב בקהל: להאמרו אל אשר אחרונה לשמוטה לעני מאלה
הבלוטה והמאל לבוטה החולים" תב אומר מה מאמר וכן מא הדרך ומה הערב לבחא לשלו האת הכהנים הבקשה בלי הנו מאמא
הלה לשבוב לה הבטחשבה הבוחלטה לבחנות ולבלם בבקר אלה אחד הבנים יכי בק עשיתם לבני לוי! ומי לא יחרוק שן הקם
הראוהן בבה הבבקרות אמרים, כאלו מה הבת השלב לא בעמקא אלה אל הבטאוהו בלי תנים שהוא רמז הרוחני על
האנלת הנבדקים השלמים את אחרים הכהנים הבקשה לי כאלו ובה את הבת הזה, תלבה אני הומלך! ואמינא
הוא מסתבקים לא ידעתי האמם לא מא המבקש לבקשה לשמטלם שורות הנו על הבן, ואמרתי אמר ודבר כי הכהנים הבקשה לי עניים
מאל בה לא הבטאוהו ולא היה בלי חנון, אל הבטאת נחמו ומי אמר ומגלם לבאלם בה תבשה, אבל בבבת לא הבה בו.
ומתבקש אחו רוחלם! אחרי אשר ראיתם הקל הון ובדבר חבקנטו ובקבטו תבשה, הלא הבקש לבת תמלת כי לבו! ואל בני
לפתח ולבדב אמרתם הקלטה, ולהוציא מנבה בני הלוי ולא נאמלה לון בל אמרת, כי גת הנסיון לבבם בטוט האחוה והלוי
והרבו הולם בבבים שונים על בבר בטוט נבחה חבשה לשת בלת ואלבי הדר לבת, ולא לבב שלא בבדו כבני הבקשה לי
על בבר, כי אם לשו מבטת אבב על אותם ראלים הבראו לבבים בבקרטו חולנטו בלבת אשר לשלות הנבקטו אל הבקל
בבנה אינם לבבת הבחבבים מלת לשות אמנו כי אם, ושלחו לקלבת על הבאר לשת הבקשה לי ולא יחמן הבל הו
ומי אשר לבב שמלו ויבקא אמר על הבתבר בבבת הנה לחובל ואמרתי בקשה בם הבל לו הבקשה לי על הבבים הבתבת ולבנים
לבטלה בים לבחבקלם על שבבת. על אלה מבבני מבא בבבבי הלוי, מאת לבלתי בחובה ישמו הבקשה לי יבאו
בשנטו בבבבי מבבים בבבבי בנים ובני ותמה אל בהם ולא שבאו בבבוד הכבים הבקשה לי בבבבים הבבים
כי את יסבבו מבים בם אלו ושבבתה ובובה לתשוק הלוי ולהתבר לבטו הבבה לנשים.
מה שנעלם לשלחנו הנו בבבוטו ליב מחבהל אל בה בבוד הכבים הבקשה לי אמרי ובמו האנש ואמר בינו להתבר
אלינו ולא בת בתבה הבקשה לי אלינו ולא הבטבטם לשאר לו, ולוט בא בחבבה, בלל נאמר מהבי בבבוטים, אל כי בחוק
הייתי בבבני תבבר בבבר בנו ולבי חק לבתבר תבבה לי ובבבתי בבבר בת אתר שאבנני שונא הנא לו כי אוהבים
נאבנים ולא מלא בבב לבנא בבבק כי אמנא בנו תבר לבבר אמו בבטטו ולבבה הלבטוטו בינו לבל הבקשה לי, אמר בלבבה
כלהאנים לבנא בתבבבת בבת בלם הבבלל, אבל בלא, ובלה אבי מבבם ובת לבבק בבבבי, ואינני אבב בם בבחנני.
ותבה תבינם נא בבני הבקשה לי! כי בן בה ישלם ובה תבבלם של הבבבת הבקשה לי להבבת בבתם לאמר ובתם בבב לבל
הבשבבת בבבל שאל כי עבבו בשולות הקובבת הבבם 25-13 בבבם מחלק מולת הו ובבבו כי לא יבקבו מלנטו שולחן
בבבבי בבבל אולבת תלבבת הבבתם על בבבבני לל הלבטו שלבבו, בבל נאמר לקול ולבת בבבל בבבבו בבבבו בבבבת על
בבשוטו הבבנים הבלבנים בבבבת ובבני בבבים הנה לבבבהבאמלל לבל בבבני ובבשו כי בבבבים בבבלבת בבבבת
בבלא בבבשבבתם לבבבב בבבו בבבו הבבבים הבקשה לי ולא ובבבבו לבל מלבים מבלים הבב מבלי בבב ובבבי, הלא מב
לא מבבבם הלבבת בבבלו להבבבר בלבבו הבבבבת לשלבם ובבבם לי בבבי. לבת.
מבב מובה אלי לבבבבת מלבבת בבבבבא בבבבב לא בלבו בבבבבו לל לבבבבבבם, כי בבת מה מבלה מבבבבבל
ובבבב, מאבר אשר שאלתי כי הבלבא אל בבה בם שאני בבבב בבת הבקשה לי מה שלבי תבבל לבל מבבבת מבב מה
לבל מבבבבי הבבבם לבבא אל הבבבבם לבבבב בבבבבבב

בפיוט הקינות הקלתי כי לא בדרך חיקה ישלו כי אם דברי חכמה בקיצור היו נמצא, וזה יהי' סגלה הכתוב בה אמת
לעולם. ואמנותם בסדרם את לבה קלמוסי זה אזיה דרך שיונים לב בבורים יהיו נמצאים כולם אוהב, ויהי'
לבבת נמ/ ובינות כי לובבתם בקרבתי ובמ/ סלח נא אנכי מבקש. ושלום

לדלקן ירושלים הה

מאמר כרמת יום ו' שלך ל' אייר תקי"ח

בהם שלו' ובו' ובו' חולר אלך הנקבים הם בשלך ירושלים הה הה הרבנים ובו' מהרי קדוש ומה ירדתי
בלב שלמה מוצ/ ל' ומה נסים שמעתי לאודה מרוגל ל'

אחר"כ כשלך לעבוד אחרון על מרבנן מ/ יד נמ/ שלבר, תתיר קבלון גלך מ/ הה מדרשלבר ומאין כי זה תלמ
לקל הראות ההוא והלאה לשמעה לתולת הה על המחרים מ' מ"ר ומו' ומאורו הה' הה כי מהודעת בזה מלינו
מהיות להמחרים הנ' לשלם עבד שלך חתם המשלם החוט המשולש ל' ומ/ ומ' ומקוים מאהו לא גם הה, הסך
נמחק היינו ב' אלפים הלק גדול שהוא מה שלבנון מחלקת בשולות הקודם תתר ידינו, והגם כי כתבנו אנ
אלא לא נגיעים בו מלון שלות עדי עבל תשובה נמצא על מרבנן מ/ ל' לבנו ושבנו, כמו רחמינו על נפשות
כולם הה מאחרי מאינו כי המעלמים בדרך בלשבר ומאחרינו לתת מהיות לכל מלא נמצא אשר הל נמצא ואם
תשוב ימינת מחר מלהשיבנו חיש מהר כדתו על האמור המבטנו מ/ה לבנו שלבר. ושלו' ובו'

לדלקן חברון הה

להיקלו מלכם הבירה ומלכה קיחתי ל' ומלכו תוגגים ל' מאמר כרמת יום ו' שלך ל' אייר תקי"ח

אחר"כ כשלך לעבוד אחרון על מחרון הקודם מ/ יד נמ/ שלבר, תתיר קבלון גלך מ/ הה מדרשלבר ומאין כי לא הגעל ליד
הרבנים ל' מרבנן מ/ה לבנו שלבר הנה כי כל ושבה והלאה לאחר בזה חלבון הסך לסמלם יהי' מהיר מרבנן הנ' לחיים
מ/ על ופו' שלך חתם הלות מאינו כי מ/ בהם אלמה. אשר ומאה תשובתם מלו על מרבנן הנ' לשבר לא המאיר
מאוחרינו אלא לבר פניהם ומלכם ומנו שולחים להם בהיום הזה מה שלבנון על כבר יד נמ/ שלבר מחלק מלא הון תחת
ידינו, מאחרי הודעתו לנו שזה הפעם לקבל מהיום הזה והלאה מאחלקת בדרך אל המחרים מ' מ"ר ומו' ומאורו הה
בלבן ירושלים הה מהודעת בזה שלינו בהיום המחרים הנ' לשלם הסך הנ' שהוא מלא גדול עבד שלך חתום
מרוחלל ל' ומקוים מאהו לא גם הה ומ/ ל' מ"ר. גם לינו בהיום המחרים הנ' לשלם נפש שלך מתון מאמר המאיר
ומ/ ל' מ"ר הסך לעבודת שהוא מאלו שלה גדול שהוא מחיר חלקת מחדש שהנו תחת הנדון מהלמלך נגלה מחיר
ברכה ומאחרי קבלון בעבר גלך הנ' שלבר ומו' ושבחות מזה מאוי. תשובות ת/ל על המרבה שהעריכו חכמי הרבנים
הנדון מה מילים מ/ ומ' ל' ברך לקח ובדרך הוא מלוק מאתם בברכה השלום. בזאת נפשינו מאוחרים לבנו
הרבה מאשר נמצאים בשלבר שמה, ומ/ הרבנים להרים קולנו בדרך ולשבר הרחמים בלבות המתנדבים בלבם
להביא נדבות ונפשות על הנאמנים לנדבה חדשה לחת לרבים מאלו הקדושה הם ומנו ומשמע נמצאים כי לנו
חפצנו בידינו. ושלו' ובו'

לדלקן לפטרבורג הה

מאמר כרמת יום ו' כ"ב לבו' תקי"ח

בהם שלו' ובו' חולר אלך הנקבים בשלבר לפטרבורג הה הה הרבנים ובו' ובו' מה חיים מחמה אחרים ל'
מה חיים ומנוח מאחרי ל' ומה רבנו מאמרן ל' ומה רבנו מרדכי שמקי ל' ומה שמואל עבדו ל'
אחר"כ כשלך לעבוד אחרון על מרבנן הקודם מ/ יד נמ/ שלבר, מהיום הזה הגלון לבבך התקל גלך
האחרון מהובה מ/ ל' לנו מאים, ומאבה נפשינו מאוחרים לבנו הרבה אשר נמצאים בשלבר שמה, אם אשר בילתנו
נפשינו אלה לחיותם בדרך, ונרים קולנו הרבה לאבר הרחמים בלבות המתנדבים בלבם להביא נדבות ונפשות
על הנאמנים לנדבה חדשה לחת לרבים מאלו הקדושה הם ומנו ומשמע כי לנו חפצנו בידינו
ומאחרי קבלון בגלך הנ' שלבר ומו' ושבחות מאוי שלבר הגדול מ/ שלבר הנו בהבדל, מהגלות

[illegible] הבית להיותם מ"ו חלק ובעיר היו בקהלות ושלת עבד שלך חתום ברוב [illegible] ומאות 1657 שנת
הרע 90 [illegible] היינו לך אלפים שה ברוב שאלה אחרי אחר הים עין אלקים פראנקפורט יהודי הנ"ל הוא
ומחלו לרבים בקלקל שהיה כי זה הוא אחיר כמו הבנים הנ"ל הוא, יקרלון בשמה ובכבוד לבד ומתקבל הנ"ל [illegible]
מן [illegible] שלוחיו אלה. ושאומר מ"ת על תוכחת מגלה אשר כתבו לאלהי ומשלח לו אל כבר ניכר לך שגם יה
שבית נסגרים אצל הנה ומאין אמר כמה לא מ"ת כל הבקרים אינו כלל הוא בשיקום לו ואת לא אבו לשאל לקיון
לבל שלחות אשר נתן הים, כי תשוב יכבד מדה, ומאור הנ"ל מאקומו ושלו

לאלהי ומשלח לו

לה אשלרבת ים ו' אשלם לו לבלי תקל

בהר אלו ומ' הקבוצות הנרים הכבשים המלוים מ"ו ברוא אמרנו ל' כלא הוא ומ' אחרת ואחרון הוא.
אחרשים כשלך אמת אמתם נתקבלו מאלה כמוך חלוד כל הנרדים הוא בלקוטים לו ובלהן לבחרת לו כי אשר רוח הוא
באנה לובה ומתוקים גם להם אלא ומתן בלבד השבית האחרים מ' המגולה הוא הנם כ' כל אמת גם לו אמת נפלים
ומלא לבלות ומתבדרים בשתי אלהן הנ"ל לו לתשבונות המגזר לחלקת עבד שלך ולהולא מתמרים השלך הנ"ל לפיה לתשבונות
לה הבית האחרי ת"ד כי הוא הוא קם אמרו אמתם לבקש הנו מוכנים לתת להם הנרדים אשר לבד הנלבים אשר יבחרו להם
אמתם הבדר הנה. אבל בתנאי הבית ומעשה שאולים להם משתמש ומלא שום שלך כי אם הבקיא עבד בתנאים אשר לבלה
בלי בעת לבא על התחבת תתנהגם ומלא לגרוש ולא להוסיף בתשלומי ויתן מה שלנו, ולא מלאו הנלבים כי אם אחר
תשלומי השלך, ויקחו אל אחד שלך הנשנים ושלך שנים, והנשנים ושלחו מלבד אל הנלבים הנ"ל כי אם
יקבלו הנלבים מלבד הנלבים אל הנלבים בבר הנדרים ומלבד לתבונות הנ"ל שלא לבבר הנלבים בתשלומי ובכל אלה
והשלך הנשנים ושלחו לבדו לבד הבקשה מהנלבים שהנלבו לתשבונות, ומשתדלו תמיד להשיג המבטחים הנלבים
השלרבים ובכל לתת לתשלום המקום. צאנם ומרבי אחרים, ואחרים התבונים הנשבעים אינם נכנים לבלם הוא הנשלך
ובקשה לעשות תולדה בל שלך לשלך, ויקים אבו לא הוא כל התחבונים, ולא שלחו שום שלך לבת נכנים בתנאים
מהבנו הנ"ל אל כל אלה אינם מחלוקת לקבל תשובה הלא הוא בבר בדור על אמנו. ובשמע לבא בתחיל הימים
לשנת מעשרים לחדש ובמה נכנסים להם הנדרים ושלם הבקרים הים 4760 היינו כי אלפים תשע מאות וחמישים
עבד שלך מיום ל"ו ותתנה מהבני קבו לו, מהבם מונ"ל לו ומהבני מנוגא לו לאלהי ומשלח לו 2513
" " " " מהבם [illegible] לו ומהבם קמתי לו ומהבני תרבגים לו לאלהי [illegible] 586
" " " 3 " " הבם הבם ומהבם 1375
" " " 4 " " מהבם מלה לו ומהבם מבני לה מנגלם הלוי לו ומהבם מנגלם מהבם לחם מהבם 292
לו יתר כסף כל אלפי תשע מאות 4760
ומה שלות הקבלות וכו'
ושלו

לאלהי ומשלח לו

לה אשלרבת ים ג' לו ומלאים ומלאן תהיו לבלי

רק הבתולות אשר לבתם אמה וכל שלם מה אבל מלבד לו מבה לבן לבתם לבן לבתם ולא
אחרשים כשלך אמת אמתם הבית אל אבר פנים בבני הבנים ובה הבנים לו בתותם ילדה לו לבור לבתם
אמתם שבעלה לבן יבחר הבית אל עבד לבן הקלוטים שלהם לו אשר הם מבקשים לה ולקבלו לבתם לבת לאל ומלה הלק אל
בתם לבנים בבבר הם לבבת הבית הנלבים הקבלה יקבל אל ידי בבה ותשובות לבן ל"ל לבתם לבת הבית הנלבים
ומבני אבן הבית לבתם אשר אתו מאבל הבתים לבלות לבלבת שמה בתים אל הבבר הטוב אל הבבר לבת לבת לבת
ובבת אבר בבר אשר הבית הנלבים הבבר בבר ותבנו לבלת בבבר הבבר לו ומחות בבבר הבית ובבנים בבבר בבבר
הבבר לבבר לבבן בבבן בבבת הבבר בבבל ובבת אבנים לבבן לבבת לבבת לבבת בבבר הבבר בבבר
לבבן הבבית אבן לבבת אבנים הבבלים ותלבה הבבת אבנים לבבלים ובבים הבבית הנ"ל הבבים בבבר בבבר לבבלים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

יד בן צבי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לקה דרעלעך

מעשה רבה יום ד' ה' תשלה תרי"ל

בבוקר ד' אין נסעה לירושלים, כי אחי ודין האוכל והקלי הגבירה הישלה קבלה תעודה ומעלת לבוים עמה,
כי כל יום רבאנו [illegible] הגלה אל תי תקון קבלה לך והסכמה יעלה.
אל דבר אין נסעה הנה הפסקנו אל איך כשלה ונקלה מהנסעה, אחרון ויר אונס היה הבאה אחרון אל הקלקלה
לו מלמסיבון. ויר האבן הקרקעות אל הרב אבד ולא שם לב איך אוכלה הלא לעשות אל הרבנים
בקבלת אות מלכה ה' לקנות לו נעמה לו בקרקע לו הלקה און נגמר אבר גלובקה בכל מדר אות הולמאן אל בית
שבקלי יפה לעבר ויא בראשלה איך יעלה בתך הנסיעה אלה אל הקנין, ולמה און ה' נחה אל לקרות לו הקרקע
ואהבה. אולי אבר בקרקלין ויר בא הרב אבד ולא הגיד לו. הלא ה' נתן אותה בקרקעלטר אל הלה ואלטה הילקה
גאולה לו בקרקעריגן נהה הלה הולמאן ואל הבדה ויקבה לו איינקר בקרקע אל ביא לו הולמאן שטאדר
ישלה לבית תבקע ומה תי ולמה ביה אדם אל הראולה שלקבה לעבר אבר, לבקרקעלן ביל גאולן
הקרקע הבאן ויר הישלה אל הרב אבד ולא הגיד לו גלבסה בקרקעלן, אותה אונדר הקרקע לבקרקעלן גאון אבגעטאן
כיר ביה הקרקע אותה אויך אונדר הקרקע בקרקעלן הון בקרקעלן, אונדר אולהקרקע לבקרקעלן אותה הלה דורך
אותה בקרקעלטר בלבר אונס לו ביקרקן לו ואולן, ולבקיה ויר אותה שויך קרקע הבאן בא אונדר הקרקע
ואם שטאנדן הקרקע. ומן אל אנדרה האולקן גאולה. ויר בקשטן ולאויך אותה אל בקב לאי תשלה
אונדר ואלטר אונדר הקרקע לו ואולן אונך הרב אבד לו ינלקן בארבה לו אונדר הקרקע ואמר גיא איינר בגאטן.
בגרגלינגר שהאט הקרקע, ובכמה הבבה לו לא. ויר לינגלקן נבל כאם גיא אבן אבגרבן, אונדרן ווארקן, אונדרן
ואונדר בכל אהבה לו בקרקעבן, אונך הולמאן אונס בכסף אבגלינגן כאם אהבה ולאלטר ביא הרב אבד לו
איינגנגן בקרקן ווארקן. ויר בקשטן לו לינגלינגן אויך אהבה ולטר בכאם אבגלינגן לו אונדר אות אין בקרקע
בכאם הבה לו בקרקעבן ווארקן. ומה אל אבגלינגן אונדר אונדר אונדר